

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 410 ..... Acc. No. 13300.....

Author. മെമ്മോറിയം പി

Title. ഞാനു കൗടം വിവേകം

1928

ഞാൻ കണ്ട അറേബ്യ

13300

ഗ്രന്ഥകർതാ:

പി. മൊയ്തഹാജി

X

പ്രസാധകന്മാർ:

പി. കെ. ബ്രദേഴ്സ്, കോഴിക്കോട്.

1950]

[വില: 12൩.

M 910

First Edition 1000 Copies.

Regd. Publishers:
P. K. BROTHERS, KOZHICODE.

Regd. No. 66.

Copyright to Publishers

PRINTED AT
TRE ARUNODAYAM PRESS,
WADAKANCHERY.

പ്രസ്താവന

ഞാൻ ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തഞ്ചിൽ ഒരു അറബ്യൻ പത്രം നടത്തുവാൻ ആലോചിക്കുകയും പ്രസ്തുതവിവരം മദിരാശിയിലെ “ഡെക്കാൻ ടൈംസ്” പത്രാധിപർക്ക് ഞാൻ അയച്ചിരുന്ന ഒരു എഴുത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം എന്റെ സമുദായത്തിൽ പത്രപാഠ എനിക്കു സർവ്വമംഗളങ്ങളും ആശംസിക്കുകയും അതാവസരത്തിൽ എല്ലായാത്രാനുഭവങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരണാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതി അയക്കുമെന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവിചാരിതമായ ചില അസൗകര്യങ്ങൾ നിമിത്തം അക്കാലത്തിൽ യാത്രപുറപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. 1946-ൽ ഞാൻ വീണ്ടും യാത്രക്കൊരുങ്ങി. ആദ്യം മദിരാശിയിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനാൽ മദിരാശിയിൽ വെച്ചു “ഡെക്കാൻ ടൈംസ്” പത്രാധിപരെ നേരിട്ടുകാണാമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു വിവരത്തിന് എഴുത്തയക്കുകയുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും അപ്രതീക്ഷിതമായ ചില സംഗതികളാൽ—അവന്നോ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്—യാത്ര മദിരാശിയിൽ കൂടിയാവുന്നതിനു പകരം മൈസൂരിൽ കൂടെ വേണ്ടി വന്നു. വഴിമദ്ധ്യേ വെച്ച് അദ്ദേഹം ആശിച്ച തരത്തിലുള്ള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി അയക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്നും കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ആ ഒരു സാഹസത്തിനു ഞാൻ ഒരു വെട്ടുതേയില്ല. ഒടുവിൽ യാത്ര കഴിഞ്ഞു 1947-ൽ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം വിവരത്തിനു ഞാൻ അ

ദ്രോണന്മാർക്കു കൈകൊടുത്തു. പരമേശ്വരൻ അദ്ദേഹം എന്നെ അനുമാനിക്കുകയും മറ്റുവൻ യാത്രയുടേയും ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണം പ്രസിദ്ധീകരണാർത്ഥം അയച്ചു കൊടുക്കുവാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കൃത്യം അനുമാനിച്ചതാൽ ഈ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചാൽ അപ്പോൾ സാധ്യമായില്ല. അതങ്ങിനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടി വന്നു. എത്രയോ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇനിയും അമാന്തിക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു പരാധമായിരിക്കുമെന്നുള്ള പൂർണ്ണവിശ്വാസത്താൽ എന്റെ വിവിധജോലിത്തിരക്കുകളുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ ഞാൻ ഈ കാര്യം നിർവ്വഹണത്തിനും ഒരുമ്പെട്ടു. ഈ വിവരണത്തിനുവേണ്ടിയായ എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലർ മലയാളഭാഷയിൽ യാത്രാവിവരങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ വിജ്ഞാതരെന്നും അതുകൊണ്ട് എന്റെ യാത്രാവിവരങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഒരു പുസ്തകരൂപത്തിൽ എഴുതുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും എന്നെ നിർബന്ധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഈ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങേണ്ടിവന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ ലഘുഗ്രന്ഥമെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളൂ.

ഒരു സാഹിത്യകാരനല്ലാത്ത ഞാൻ ഇദ്ദേഹമായ ഒരു ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അതത്ര സൗജന്യമായിട്ടുണ്ടോ എന്നോരോക്കു എന്നിങ്ങനാകാതെയിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ ചമൽക്കാരിയായ ഒരു യാത്രാവിവരണമെന്ന നിലയ്ക്കു താല്പരകമായി വായിച്ചുരസിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടാതെ അതിന്റെ താല്പ്യത്തെ അറിഞ്ഞു് അദ്ധ്യാത്മതത്വചിന്തയിലേയ്ക്കു് എന്റെ വായനക്കാരിൽ ചിലരെയെങ്കിലും നയിക്കുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം അല്പമെങ്കിലും പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നാലോ എന്ന എന്റെ നിരന്തരചിന്ത ഈ സാഹസത്തിന്നു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതാണു്. എന്റെ ഈ ആശങ്ക ഇതു സഹായകമായിത്തീർന്നാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ബിജളമുണ്ട, }
81—12—48. }

എന്നു്, ഗ്രന്ഥകർതാ:
പി. മേശയ്യനാജി,
തരുവണ.

ഞാൻ കണ്ട അറേബ്യ

1. മലബാറിൽനിന്നു ബോമ്പായിലേയ്ക്കു്

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധാനന്തരം പല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിന്നു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടിവന്നു അക്രമത്തിൽ യുദ്ധംമൂലം ഇന്ത്യയിൽനിന്നുള്ള പരിശുദ്ധ ഫജ്ജയാത്ര കുറച്ചു കാലത്തേക്കു് മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നതിനാൽ അനിയന്ത്രിതമായ ആൾപ്പെരപ്പം മൂലം അറേബ്യൻ യാത്രക്കാരെയും തല്ക്കാലം ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്നു നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ വിദേശകാര്യാലയത്തിൻകീഴിൽ ന്യൂഡെൽഹിയിൽ ഒരു ഫജ്ജബുക്കിംഗ് ആപ്പീസ് തുറക്കപ്പെടുകയും ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും അതതു സംസ്ഥാനത്തിലെ മുസ്ലീം ജനസംഖ്യാനുപാതകമായി സ്ഥാനങ്ങൾ സംവിതരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും അതിലേക്കു് അപേക്ഷാഫരജികൾ തുറുപ്പിക വീതം ഡിപ്പോസിറ്റോടു കൂടി സ്വീകരിച്ചു ഫരജികളുടെ വഴിക്കുവഴികൃമപ്രകാരം മുൻപണന നല്കി നിശ്ചിത എണ്ണം സ്വീകരിക്കുക

യുമുണ്ടായി. പല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഇന്നും നടപ്പിലുണ്ടെങ്കിലും ഹിജാസ യാത്രയ്ക്കുള്ള നിയന്ത്രണം കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്ത ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഞാൻ ഹരജിയും അനാമത്തു സംഖ്യയും കാലക്രമം അയച്ചുവെങ്കിലും ഹരജി സ്വീകരിപ്പാനുള്ള അവസരമായിട്ടില്ലെന്നു കാണിച്ചു അവ മടക്കിവരികയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് ഹരജി സ്വീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന വിവരത്തിന്നു ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അറിയിപ്പ് വളരെ വൈകിയ ശേഷമാണ് എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടത്. അന്നുതന്നെ ഞാൻ വീണ്ടും അപേക്ഷ അയച്ചു. കുറച്ചുകാലത്തിന്നു മറുവടി ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. പിന്നീട് എന്റെ ഹരജിയിൽ അനാമത്തു സംഖ്യയെപ്പറ്റി ചേർക്കേണ്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടില്ലെന്നും അത് ഉടനെ അറിയിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും കാണിച്ചു ഹജ്ജ് ബുക്കിംഗ് ഓഫീസിൽനിന്ന് ഒരറിയിപ്പ് എനിക്കയക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ വേറെ സ്ഥലത്തായിരുന്നപ്പോഴാണ് ഈ അറിയിപ്പ് വീട്ടിൽ എത്തിയത്. ഹരജി ഡെൽഫിയിൽ കിട്ടിയ വിവരത്തിനുള്ള ഒരു കുറിപ്പാണെന്നു കരുതി വീട്ടിലുള്ളവർ അതെനിക്കെത്തിച്ചുതരാതെ വീട്ടിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞാണ് ഞാൻ ഇതു കാണാൻ ഇടയായത്. എന്തെന്നില്ലാത്ത നിരാശയും ഭയവും എന്നെ ബാധിച്ചു. രഹസ്യമായ ഹരജി. അതും വൈകിയ വേളയിൽ അയച്ചത്. അതിന്റെ ഫലം ഒരിക്കലും ശ്രദ്ധേയമാക്കിത്തരാനായിരുന്നില്ല. ഞാൻ അടിയന്തര

കമ്പിവഴിയായി അവരാവശ്യപ്പെട്ട വിവരം അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. ഡെൽഹിയിൽ ഒരുയന്റൻ ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന് അന്നുതന്നെ ഒരുഴുത്തുമച്ചു. അയാളുടെ മറുപടി നിരാശാജനകമായിരുന്നു. എന്റെ ഹരജി ഡെൽഹിയിൽ ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ മലിരാശി സംസ്ഥാനത്തിനു നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള കപാട്ട അവസാനിച്ചുപോയിരുന്നുവെന്നും ഇനി കൂടുതൽ സീറുകൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു മതിയായത്ര അപേക്ഷകൾ ലഭിക്കാത്തപക്ഷം മാത്രമെ ആശങ്ക വഴിയുള്ളുവെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടിയുടെ സാരം. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം എന്റെ മേപ്പടിസുഹൃത്തിൽനിന്നു വീണ്ടും എനിക്കൊരു എഴുത്തു ലഭിച്ചു. എനിക്കു ഒരു സീറു റിസർവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു അതിലെ ഉള്ളടക്കം. ദീർഘയാത്രക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി ചെയ്യാൻ ഇതു എനിക്കു വളരെ സഹായകമായിത്തീർന്നു. കൂടാതെ എന്റെ നൈശാശ്യവും തീർന്നുവെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മുഗൾലൈൻ കമ്പനിക്കാരുടെ വക “എസ്സ്. എസ്സ്. അലവി” എന്ന കപ്പലിൽ സീറു റിസർവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും 1946 ഒക്ടോബർ 4-ാം തിയ്യതിക്കു ബോമ്പായിൽ എത്തേണമെന്നും അന്നാമത്തുസംഖ്യ അവിടെ അടക്കേണമെന്നും കാണിച്ചു ഹജ്ജ് ബുക്കിംഗ് ഓഫീസിൽനിന്നും അടുത്തുതന്നെ ഒരു റജിസ്ട്രുകത്തു ലഭിച്ചു. അഖിലേന്ത്യാ പോസ്റ്റൽ പണിമുക്കും ബൗത്തന്ത്യാൻ റെയിൽവെ പണിമുക്കും ഇതെല്ലാം നില

വിചുളള കാലമായിരുന്നതുകൊണ്ടു കത്തിടപാടുകൾക്കും മദി
 രാശി വഴിക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്രക്കും വളരെ വിഷമമായിര
 ന്നു. ഞാൻ അനാമത്തുസംഖ്യ അയച്ചതു് അവിടെ കിട്ടി
 യിരുന്നുവെങ്കിലും അതു നമ്പർ മാറിചേർത്തതുകൊണ്ടു്
 എന്റെ ഹരജിക്കുള്ള അനാമത്തുസംഖ്യ അടവായിട്ടില്ലെ
 ന്നു കണക്കാക്കിയാണു് അനാമത്തു സംഖ്യ ബോമ്പയിൽ
 അടക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടാൻ കാരണം. മുഗൾലെൻ ക
 ന്വനിവക കപ്പലിലാണു് എന്റെ യാത്ര എന്നറിഞ്ഞതിൽ
 സന്തോഷിക്കുന്നുവെന്നും എനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ സൗ
 ക്യങ്ങളും ചെയ്തുതരാൻ കമ്പനി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന
 താണെന്നും കാണിച്ചു ടെർണർ മോറിസൺ കമ്പനി—ഈ
 കമ്പനിക്കാർ മുഗൾലെൻകാരുടെ പ്രതിനിധികളാണു്—
 യിൽനിന്നും എഴുത്തു വന്നപ്പോൾ എന്റെ പ്രഥമകപ്പൽ
 പ്രയാണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ
 ആശങ്കകളും അസ്തമിച്ചു. കോഴിക്കോടുവഴിയായി പോകാ
 മെന്ന കോഴിക്കോടുള്ള ചലമാന്യസുഹൃത്തുക്കളുടേയും നിബ്ബ
 സ്ഥമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും റെയിൽവെ സ്ത്രീകളുമൂലം മദി
 രാശി വഴിക്കുള്ള യാത്ര അനാശാസ്യമാണെന്നു കരുതി മൈ
 സൂർ വഴിക്കുപോകാൻ തീരുമാനിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. കു
 റച്ചു കാലക്രമിതന്നെ യാത്ര പുറപ്പെടുകയായിരിക്കും എ
 ല്ലാകൊണ്ടും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതെന്നു കരുതി സപ്തംബ്രു്
 23-ാം- തീക്കളാഴ്ച പുറപ്പെട്ടവാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തു.
 മൈസൂർ സ്റ്റേറ്റിൽ കൂടിയാണു് യാത്രയെങ്കിൽ ഒരു ദിവ
 സം തന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു നഞ്ചൻ ഗുഡിൽ താ

മരിക്കണമെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തു മി: അഖബർഷരീഫിൽ നിന്നും ഒരു കമ്പിയും വന്നു ചേർന്നു. 23-ാം തിയ്യതി കലത്തു യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്കും എന്റെ കൂടെയുള്ള ഫിജാസയാത്രക്കാർക്കും പുറമെ മൈസൂർ വരെ ഒന്നിച്ചു വരാനൊരുങ്ങിയ സ്റ്റേഫജനങ്ങൾ അഞ്ചുകാർകൾ നിറയെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വഴിയിൽ മി: ഫനീഫയുടെ ഡിന്നർ പാട്ടിയിൽ പങ്കെടുത്ത ശേഷം സന്ധ്യക്ക് നഞ്ചൻതുഡിൽ എത്തി. അവിചാരിതമായി അധികം ആളുകൾ എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ സുഹൃത്തു ചെയ്തു ഏല്പാടുകൾ അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. വീട്ടിൽനിന്നു ബന്ധുചിത്രാദികളോടു വിടവാങ്ങി പിരിഞ്ഞുപോന്ന വിഷാദം ഒട്ടു മൂക്കുലും ആ രാത്രിയിലെ നഞ്ചൻതുഡ് വാസം എന്റെയും മിത്രങ്ങളുടെയും മനസ്സിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തി.

24-ാം തിയ്യതി മൈസൂരിൽ പല സ്റ്റേഫിതന്മാരുടേയും ആമിഗ്യം സ്വീകരിച്ചു കഴിച്ചശേഷം 25-ാം തിയ്യതി ചൊവ്വാഴ്ച വൈകുന്നേരം മൈസൂരിൽ നിന്നു തുണ്ടക്കൽ വഴി ബോമ്പെക്ക് പോകുന്ന മെയിൽ വണ്ടിക്ക് ബോമ്പെക്ക് പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. പിററെ ദിവസം അതായത് 26-ാം തിയ്യതി വ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ തുണ്ടക്കൽ എത്തി. അപ്പോൾ തന്നെ അവിടെ നിന്നു "മദിരാശി മെയി"ലിൽ പുറപ്പെട്ടു വാനായിരുന്നു ആദ്യം ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും വൈകുന്നേരം പോകുന്ന "ബോമ്പെ എക്സ്പ്രസ്സിൽ" പോകാമെന്നുള്ള സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്റരുടേയും മറ്റും അഭിപ്രായമാണ്

മിച്ച് അന്നു പകൽ അവിടെ കഴിച്ചശേഷം ചൈകുന്നേരം “ബോംബെ എക്സ്പ്രസ്സി”ൽ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 27-ാം തിയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച ബോമ്പായിൽ ബോറിംഗന്തർ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി വണ്ടിഇറങ്ങി. ഞാനും പാട്ടിയും ഗുണ്ടക്കൽ എത്തുന്നതുവരെ പറയത്തക്ക വിശേഷ സംഭവങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതിൽ പിന്നീടുണ്ടായ ഒന്നു രണ്ടു സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗുണ്ടക്കൽനിന്നു ബോമ്പെ എക്സ്പ്രസ്സിൽ ഞാനും മറ്റും കയറിയ കമ്പാട്ട് മെണ്ടിൽ മദിരാശിയിൽനിന്നു നേരിട്ടുവന്നിരുന്ന മൂന്നു നാദാപുരക്കാരും “ടൈംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ”യിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുണ്ടക്കൽ വിട്ടു കുറെ സ്റ്റേഷൻ കഴിഞ്ഞശേഷം അറേബ്യ, ഈജിപ്റ്റ്, ബഗ്ദാദ് ഇവിടങ്ങളിലേക്ക് വിമാനയാത്രക്ക് പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പാർസി നവദമ്പതികളും ഞങ്ങളുടെ കമ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ കയറുകയുണ്ടായി. ഈ മാന്യൻ ഉയർന്ന ബിരുദങ്ങൾ നേടിയ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ വടക്കെ ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടറായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം യാത്രാസംബന്ധമായ പല വിവരങ്ങളും ഉള്ള ഒരു മാന്യനായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹവുമായി കുറച്ചു സമയം സംസാരിക്കുന്നതു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സമീപം ചെന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ സംസാരത്തിൽ ഏപ്പെട്ടു. നാദാപുരക്കാരായ അതിലുണ്ടായിരുന്ന യാത്രക്കാർ “അപ്പർബർത്തി”ൽ ഉറങ്ങുവാനുള്ള ഒരുക്കത്തോടുകൂടി സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുകയാ

യിരുന്നു. ഇവർതമ്മിൽ എന്തൊ ചില തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാ
 വുകയും അവരിൽ ഒരാൾ താഴെ ഇറങ്ങിവരികയും ചെയ്തു.
 ആ ഇറങ്ങിവന്ന ആൾക്ക് എന്തൊ കഠിനമായ മനോ
 വ്യാധി പിടിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. “ഞാൻ
 അടുക്കളയിൽ ഒന്നു ഇറങ്ങിനോക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു
 കൊണ്ടു ഈ മനുഷ്യൻ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങുന്നതിന്നു
 ഉള്ള വാതിൽ തുറന്നു. അപ്പോഴേക്ക് ആ വാതിലിന്നടു
 ത്തായി കുഷ്യന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്ന എന്റെ പാർട്ടിയിലെ
 ഒരംഗം ഓരുകൊണ്ടു ആ കവാടം ബന്ധിച്ചതും മ
 റെറ കൈകൊണ്ടു ഈ മനുഷ്യനെ കമ്പാർട്ട്മെണ്ടിനുള്ളി
 ലേക്കു തള്ളിനീക്കിയതും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ
 പെട്ടെന്നു പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ മനുഷ്യൻ അ
 തിശീലുത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ വണ്ടിയിൽനി
 ന്നും പുറത്തുവീണു വമ്പിച്ച അത്യാഹിതം സംഭവിക്കമാ
 യിരുന്നു. കമ്പാർട്ട്മെണ്ടിന്നു നടുവിൽ നിന്നിരുന്ന ഈ
 മനുഷ്യൻ ഉടനെ ഡോക്ടറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും
 ഇരിക്കുന്നതിന്നു മദ്ധ്യെ ഒഴിവുണ്ടായിരുന്ന ചെറുവിടവിൽ
 ചെന്നു പെട്ടെന്നു ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു
 കാര്യമൊന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും സാധുശീലയായ ആ
 യുവതി പെട്ടെന്നു കുറച്ചു മാറി ഇരുന്നുകൊടുത്തു. ഉടനെ
 ഞാൻ ആ മനുഷ്യൻ മലയാളത്തിൽ സംസാരിച്ചതിനെ
 ഇംഗ്ലീഷിൽ അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ആ മ
 നുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തൊ മാലിന്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെ
 ന്നു അവരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ

എത്തി വണ്ടി നിന്നപ്പോൾ ഡോക്ടർ കുറച്ചു ഔസു കൊണ്ടുവന്നു ഈ മനുഷ്യന്റെ തലയിൽ വെച്ചുവെങ്കിലും അതു തട്ടിക്കളഞ്ഞതിനാൽ ഫലപ്പെട്ടില്ല. ബോമ്പേ വരെ ഈ മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ കരുതലോടുകൂടി കൊണ്ടു പോകേണ്ടിവന്നു. ഈ മനുഷ്യൻ പിന്നീടു മക്കയിൽവെച്ചു ചിത്തഭ്രമംമൂലം മരണപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ബോമ്പായിൽ വണ്ടിയിറങ്ങിയശേഷം ചെറുതെങ്കിലും വളരെ ഗൗരവമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഞങ്ങൾ ബോമ്പായിൽ എത്തിയത് സാമുദായികാസ്വാസ്ഥ്യം അതിന്റെ മൂല്യപ്രദമായി ലെത്തിയ കാലത്തായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ സ്റ്റേഷനിൽ വണ്ടി ഇറങ്ങിയ ഉടനെ സാമാനങ്ങൾ സ്റ്റേഷനു വെളിയിലേക്കു കടത്തുവാൻ ഞാൻ പോട്ടർമാരെ ഏല്പിച്ചു. ഏറ്റവും ജാഗ്രതയായി വെളിയിൽ എത്തിച്ചുകിട്ടേണ്ടതിന്നു ഈ സമ്മാനമടക്കം അഞ്ചുരൂപ്പിക കൂലികൊടുക്കാമെന്നു ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുപ്രകാരം അവർ സൂത്ര്യർമായി പ്രവൃത്തിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം 5 കയ്യം എടുത്തുകൊടുത്തു അവിടെ നിന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പോലീസ്സുകാൺസ്സബിൾ ഇതിനെ എതിർത്തു. ഞാൻ സ്വമേധയാ കൊടുത്തതാണെന്നു കാൺസ്സബിളിനെ ഞാൻ ധരിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും അവൻ അതു സമ്മതിച്ചില്ല. എന്തിന്നുപറയുന്നു ഇതിനെ തുടന്ന് ഒരു ഭാഗത്തു പോലീസ്സുകാരും മറുഭാഗത്തു പോട്ടർമാരും തമ്മിൽ വലിയ ബഹളമായിതീർന്നു. ഇതിന്റെ നടുവിലാണ് ഞങ്ങളും സാമാനങ്ങളും ഉള്ളത്. ഫിന്റക്കളും മുസൽമാന്മാരുമായ ഒരു വലിയ ജനസഞ്ചയം ഞങ്ങളെ

വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവിടെ എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് പറമെനിന്നു വരുന്നവർക്ക് അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെ വല്ല കത്തിക്കത്തും നടക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു ഓടിവരുന്നവരുടെ ധാരണ. ഇതെല്ലാംകൂടി വലിയ കഴപ്പമായി. പോലീസ് വിസിൽ വിളിച്ചപ്പോൾ കൂടുതൽ പോലീസ് പാട്ടികളും പോട്ടർമാർ ശബ്ദമുയർത്തിയപ്പോൾ ഒട്ടധികം പോട്ടർമാരും വന്നുകൂടി. സാമാനങ്ങൾ വിട്ടേച്ചുപോകാൻ തെങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. ഈ ജനപ്പെരുപ്പത്തിനിടയിൽകൂടി ഞാൻ ഒന്നു വെളിക്കു കടന്നുനോക്കിയപ്പോൾ കുറച്ചുകലെ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്റർ നിലുണതുകണ്ടു. അയാളോടു വിവരം പറഞ്ഞു ഇതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ അയാളുടെ അടുക്കലേയ്ക്കും ഓടിച്ചെന്നു. ഞാൻ ചെല്ലുന്നതുകണ്ടുളടനെ അയാൾ “ജീവരക്ഷാത്ഥം” ഓട്ടംതുടങ്ങി. എനിക്കവിടെനിന്നു തിരിച്ചുപോരികയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഈ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു കുറച്ചുകലെയായി നിന്നിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവന്നരും, സുന്ദരനും, സുശീലനുമായ ഒരു ഹിന്ദുമാന്യനോടു ഞാൻ അവിടെ നടക്കുന്ന കഴപ്പത്തിന്റെ കാര്യംകരണങ്ങൾ വിശദമായി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. യാഥാത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിയശേഷം അദ്ദേഹം ആ ജനതാമല്യത്തിലേയ്ക്കു കൂട്ടിച്ചുകയറുകയും മറ്റായിട്ടായിൽ പോലീസിനോടും, പോർട്ടർമാരോടും, പൊതുജനങ്ങളോടും ഉച്ചത്തിലെന്തൊക്കെയൊ സംസാരിച്ച് അവരെ പിരിച്ചുയക്കുകയും, ആ മാന്യൻതന്നെപോയി ടാക്സി എപ്പോഴു

ചെയ്ത് ഞങ്ങൾക്കു താമസത്തിനോപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സാവുസിലീഖ് മുസാഫർഖാൻ മന്ദിരത്തിലേക്ക് ഞങ്ങളെ കയറി അയച്ചു തരികയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ മദ്രാസ്സുമെയിലിൽ ബോമ്പായിൽ എത്തുമെന്നുകേട്ടു പലമലയാളി സുഹൃത്തുക്കളും സ്റ്റേഷനിൽ വന്നു കാത്തിരുന്നുവെന്നും ആ വണ്ടിക്ക് ഞങ്ങളെ കാണാത്തതു കൊണ്ടു അവർ നിരാശപ്പെട്ടു തിരിച്ചു പോകുകയാണുണ്ടായത് എന്നും ഞങ്ങൾക്ക് അറിവാൻ ഇടയായി. ഏതായാലും ജീവാപായമൊ മുതൽ നാശമൊ കൂടാതെ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ അവർ ഞങ്ങളെ അനുമോദിച്ചു. ഒക്ടോബർ 8-ാം തിയ്യതി കപ്പൽ കയറുന്നതുവരെ ബോമ്പായിൽ സർവ്വവിധ താമസ സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള “സാവുസിലീഖ് മുസാഫർഖാൻ” എന്ന ആ അതി മേണീയമായ മണിമാളികയിൽ താമസിച്ചു മലയാളി സുഹൃത്തുക്കളെ പോയിക്കണ്ടു യാത്രക്കാചശ്യമായ സാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിയും പാസ്സ്പോർട്ട് വാങ്ങുക, ഇനോക്കുലേഷൻ, വാക്സിനേഷൻ മുതലായവ ചെയ്യുക്കുക, കപ്പൽ ടിക്കറ്റുവാങ്ങുക മുതലായ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായും കഴിച്ചുകൂടി.

2. ബോഡെ മുതൽ ജിദ്ദവരെ.

ഒക്ടോബർ 8-ാം തിയ്യതി ചൊവ്വാഴ്ചവൈകുന്നേരം മുൻ മണിക്ക് ഞങ്ങളുടെ കപ്പലായ "ട. ട. അലച്ചി" ബോഡെ തുറമുഖത്ത് നിന്നും ഞങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. ഇത് 1924-ൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മുഗൾ ലൈൻ കമ്പനിക്കുവേണ്ടി 3566 ടൺ ഘനമുള്ള സ്റ്റീമറാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഈ സ്റ്റീമറിനു യുദ്ധാനന്തരം കാലാനുകൂലമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തിയിരുന്നു. ബോഡായിൽ കപ്പലുകൾ കരക്കണത്തു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് കപ്പലിൽ കയറുവാൻ യാതൊരു ക്ലേശങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ല. ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിനെ ഇരുഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഇരുമ്പു ചങ്ങലകൾ കൊണ്ടുബന്ധിച്ചു വൻസ്റ്റീം ബോട്ടുകൾ പിടിച്ചു വലിച്ചു കടലിലേക്ക് ആനയിച്ചു. അതിവിസ്തൃതമായി ഇന്ദ്രനീല വണ്ണം പൂണ്ട അതിവിശാലമായ ആ മഹാഗുഹത്തിൽ തിരമാലകളുടെ അലതല്ലൽ മൂലം ആടിക്കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ സ്വയം മുന്നോട്ട് ഓടിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ ആദ്യമായി കപ്പൽ സഞ്ചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വെങ്കിലും പുതുതായി കപ്പൽ സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്ന പലപ്പേർക്കുണ്ടാവാനുള്ള തലപ്പുറം, മർദ്ദിയൊ ഒന്നും എനിക്കുണ്ടായില്ല. സൂര്യകിരണങ്ങൾ ഏറ്റവും വിവിധവണ്ണങ്ങൾ പൂണ്ടു മനുമാരുതനേറു് ഓളംവെട്ടിക്കൊണ്ടും കളിച്ചുപുളച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ അറബിക്കടൽ കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് സ

സ്വാർത്ഥരീതികളോടു പ്രഭാപുരിതമാകയും അധികം കഴിയാതെ ചന്ദ്രികയിൽ മുങ്ങി പ്രശാന്തമണിയുമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ഹൃദയാകർഷകമായ കാഴ്ചകളായിരുന്നു. ഞാൻ രാത്രി വളരെ സമയംവരെ കപ്പലിന്റെ മുകൾതട്ടിൽ നിമിഷത്തോറും നവംനവമായ ഉന്മേഷത്തെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സമുദ്രപ്പരപ്പിന്റെ അത്യാശ്ചര്യകരമായ കാഴ്ചനോക്കിക്കൊണ്ടും നിരന്തരം വീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന അതിശീതളമായ കടൽക്കാരോറുകൊണ്ടും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇത്രയും സുഖാനുഭൂതിയുണ്ടാക്കുന്ന ഈ യാത്ര ഒരിക്കലും മതിവരാതെയും അത്യന്തം ഉന്മേഷദരിതനായും എത്രദിവസമെങ്കിലും തുടരവാൻ സാധിക്കുമെന്നെനിക്കു തോന്നി. ആ കപ്പൽയാത്രാവസാനത്തിലും എനിക്ക് ഈ അഭിപ്രായം മാറ്റാറുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്.

പൗരാണികകാലം മുതൽക്കെ പരിശുദ്ധ ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവരുന്ന കാര്യം ഏറ്റവും സംശയസ്ഥിതിയിലാണെന്നുള്ള നിലക്ക് ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യാറാണ് പതിവ്. ഈ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് ഞാനും പുറപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ടു മാത്രമേ അതായ്തു നമ്മുടെ ഭാരതമാതാവിനെ ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവന്നു കാണുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുമെന്നു രോഗതന്നെ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. സന്ധ്യാസമയം സമാഗതമായതോടുകൂടി ഞാൻ ആ സാഗരവാഹിനിയിൽനിന്നു വൈദ്യുതദീപാലംകൃതമായ ബോബൈ നഗരിയെ ഒന്നു തി

കിഞ്ഞുനോക്കി. വളരെ അകലെ ഒരു മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ ഹാർബറിൽ പ്രകാശിതമായ വൈദ്യുത ദീപങ്ങളുടെ ഒരു നേരിയ നിഴലല്ലാതെ മറാഠാണുതനെ അക്ഷിക്കലക്ഷിഭവിച്ചില്ല അനവധി ആശാസസൗധങ്ങൾ പണിതുകൊണ്ടു് അതുവരെയുള്ള ആയുഷ്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആ പിതൃഭൂമി “എന്നെ മറന്നു കളയൂ!” എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വിടവാങ്ങുകയാണെന്നനിക്കു തോന്നി. ഞാൻ പോകുന്നത് ഏതൊരു പുണ്യഭൂമിയിലേക്കാണെന്നുള്ള ചിന്താഗതി എന്റെ ആത്മാവിനു നവീനവ്യാസ്ഥായിയുമായ പ്രചോദനം നല്കി. ബോബെ പട്ടണത്തിൽ ജലാശയത്തിനു മീതെ പണിത മനോഹരമായ ആ ജൂമ മസ്ജിദിൽ കാച്ചുഭിവസം പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയ സ്മരണ എന്നിരുന്നില്ല വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ കപ്പലിൽ നിന്നു നമാസിനു ചേണ്ടിയുള്ള “ബാക്” വിളികേട്ടപ്പോൾ ആ മസ്ജിദിൽ ഞാൻ കയറിയപ്പോൾ അതു ഏതിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവോ അതിൽകൂടി സാവകാശം ആ രമ്യഹർപ്പ് ചവിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള ഒരു മനോവിചാരമാണു് എനിക്കുണ്ടായതു്.

പിറേദിവസം നേരം പുലർന്നു ഞാൻ മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി മേൽതട്ടിൽ ചെന്നു് ഒന്നു ചുറ്റുപാടും കണ്ണോടിച്ചു. കരകാണാത്ത കടലും, അററം കാണാത്ത ആകാശവും ഒരേ നിറംപൂണ്ടു രണ്ടും അതിവിശാലമായി വികസിച്ചുനില്ക്കുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ

മുറിയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുചെന്നപ്പോൾ എന്നെ കാണുവാൻ ആശിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു ചെല്ലുവാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടും അഖിലലോക മുസ്ലിം കോൺഫറൻസിന്റെ കൺവീനറായ മി. അഹമ്മദ് ഓഡയാർ സാഹെബ്ബിൽനിന്നും എനിക്ക് ഒരു കുറിപ്പുകിട്ടി. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽത്തന്നെ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹവുമായി കാണുവാനോ പരിചയപ്പെടുവാനോ എനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. “അച്ഛൻ ഇച്ഛിച്ചതും വൈദ്യൻ കല്പിച്ചതും പാല്” എന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇത് എന്നിൽ അതൂർത്തവും ആനന്ദവുമുണ്ടാക്കി. നിശ്ചിതസമയത്തിനു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നു. സിലോൺ സ്വദേശിയായ ഇദ്ദേഹം ഹൈദരാബാദിലെ ഒരു സൂഫിത്തിന്റെ കൂടെയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഞാൻ അവിടെചെന്ന സമയം ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിലെ അമീറൽ ഫജ്ജായിരുന്ന ഡോക്ടർ മജീദ് ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി, അമേരിക്ക, ഈജിപ്ത് ഇവിടങ്ങളിലെ സർവ്വകലാശാലകളിൽവെച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനായ ഡോക്ടർ ഫക്കർ ബർമ്മയിലെ ഒരു വാണിജ്യ ശ്രേഷ്ഠനായ മി. അബ്ദുൽ മജീദ് സ്വാജ്ജും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഖിലലോക മുസ്ലിം കോൺഫറൻസിന്റെ ആദ്യയാഗം അറേബ്യയിൽവെച്ച് അക്കൊല്ലം ചേരണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആലോചന. ഈ മഹാശയന്മാരുടെ പരിചയം സിദ്ധിച്ചത് എന്റെ ഈ യാത്രയിലെ നേട്ടങ്ങളിലൊന്നാണ്. കോൺഫറൻസ് സംബന്ധമായി

മദ്ധ്യപൂർവ്വപ്രദേശങ്ങളിലേയും, യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേയും, അറേബ്യ, അമേരിക്ക, ആഫ്രിക്ക, ആസ്ട്രേല്യ, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഇന്തോനേഷ്യ, റഷ്യ, ചൈന തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലേയും പ്രതിനിധികളുമായി കൂടിയപ്പോൾ ചൈനയിൽ നടത്താൻ വേണ്ടി ഞാനുൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു താല്പാലിക കമ്മിറ്റി കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെടുത്തുന്ന രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു.

യാതൊരു രാഷ്ട്രീയ മതമുമ്പാകെ ഇല്ലാത്ത വെറും സാമൂഹികവും, സാമുദായികവുമായ ഒരു സംഘടനയായ ഈ കോൺഫറൻസിനു ഞങ്ങൾ കരുതിയതിലും എത്രയൊ വമ്പിച്ച സ്വാഗതമാണ് എല്ലാ മസ്ലിം രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അറേബ്യയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന നേതാക്കന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ചതെങ്കിലും പല അറബി നേതാക്കളും ഈ കോൺഫറൻസിന്റെ ആദ്യയോഗം അവിടെവെച്ച് അപ്പാൾ ചേരുന്നതിന് അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. ഇതിന്നുവർ പഠിത്തിരുന്ന കാരണം ഇങ്ങിനെ ഒരു സമ്മേളനം ചേർന്നാൽ അതു നാം എത്ര നല്ലതാണോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിലും, പ്രസ്തുത കോൺഫറൻസിനു യാതൊരു രാഷ്ട്രീയ മതമുമ്പാകെ ഇല്ലാത്ത വൻകോയ്മകൾ അതിനെ ലോകമുസൽമാന്മാരുടെ അപരദങ്ങളുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയായി കണക്കാക്കുമെന്നും പരിശുദ്ധമതത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെ സമ്മേളിക്കുവാൻ അവർ ചെയ്തവരുന്ന സഹായസഹകരണങ്ങളെ നാം ഭയപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് എന്ന് നമ്മെ കുറപ്പെടുത്തുമെന്നും വർത്തമാനമെന്ന ഏജൻസി കൂടെ കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവമറിയാതെ അവയുടെ തോ

നിയമപോലെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾനല്കി കോൺഫറൻസ് വാ
 ത്തകൾ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമെ
 ന്നും അതുമൂലം വേണ്ടാത്ത പല തൊറിലുരണകളും കഴിപ്പ
 ങ്ങളും നേരിമെന്നും കളങ്കരഹിതമായ സുതുലി അറേബ്യ
 യെ ആശങ്കയോടും അസൂയയോടുംകൂടി വീക്ഷിക്കപ്പെടു
 വാൻ കാരണമായിത്തീരുമെന്നും അതുമൂലം അവിടെ കൊ
 ല്ലത്തോടും അനിയന്ത്രിതമായി വന്നുചേരവാൻ ലോകമു
 സർമ്മാന്നാക്കുള്ള അധികാര പകാശത്തിൽ അന്യകോയ്മകൾ
 കൈകടത്തുവാൻ കാരണമായിത്തീരുമെന്നും പ്രത്യേക ആ
 ഭയോദ്ദേശങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു ലോകമുസ്ലീം സംഘടന
 ഗുണഭോക്താക്കളോടോ ദോഷങ്ങളാണുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക എന്നുമാ
 യിരുന്നു. ഈജിപ്റ്റൻനേതാക്കളുമായി ഞങ്ങൾ തുടരത്തു
 ടെ നടുത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളിൽ അറേബ്യൻ നേതാക്കളു
 ടെ വാദങ്ങൾ നിരതർകവും നിലനില്ക്കത്തക്കതല്ലാത്തതുമാ
 ണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ബലമായ അഭിപ്രായം. പ
 ക്ഷെ, ഈ പേളുകളിൽ അറേബ്യൻനേതാക്കളുടെ വാദങ്ങ
 ലെ ഞാൻ അപ്പടി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും
 അവരുടെ വാദത്തിൽ ഏതാണോക്കെ കാര്യമുണ്ടെന്നു
 ഞാൻ അവരുടെ പക്ഷംപിടിച്ചു വാദിച്ചിരുന്നു. “അറ
 ബിലിഗിനെപ്പറ്റി താങ്കൾ എന്തുപറയുന്നു?” എന്നായി
 രുന്നു ഒരു ഈജിപ്റ്റൻ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ എന്റെ സുദീർ
 ഘമായ വാദോതികൾ ശ്രവിച്ചുശേഷം എുന്നാടു ചോദിച്ച
 ത്ത്. “മുസ്ലീംരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ നിങ്ങൾക്ക് മുസ്ലീംസ്കന്ധ
 ക്ഷരാജ്യങ്ങളിലെ അനിസ്ലാമികഭരണകൂടങ്ങൾ മുസർമ്മാ
 ന്മാരെ തൊറിലുളിപ്പാനിടവന്നാലുണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യ

ഇത് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല." എന്നായിരുന്നു ഇതിന്റേ എന്റെ മറുപടി. "എസ്സ്. എസ്സ്. അലവി" യിൽ വെച്ചു ഞങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ചു ചേർന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഈ സംഘടനയെ എതിർത്തിരുന്ന ഒരു മാനുഷനെ ഞാനായിരുന്നു വായ മുടിക്കട്ടിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ അറബുപുസ്തകങ്ങളുടെ വാദമുഖങ്ങൾ, എന്റെ ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഗണ്യമായ മാറ്റം വരുത്തുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും സഭാഭിരുദങ്ങളോടുകൂടിയ ഞങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിക്കാതെയും, തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടാതെയും എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും അനുകൂലിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മുസ്ലീംസ്കന്ദപക്ഷരാജ്യങ്ങളിലെ മുസൽമാന്മാർ മുഖന മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി കൂട്ടുകെട്ടിലേപ്പെടാൻ മുസ്ലീംസ്കന്ദപക്ഷരാജ്യങ്ങളിലെ മുസൽമാന്മാർക്കുംകൂടി പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഈ സംഘടന ആ രാജ്യങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും സഹായകമായിത്തീരുമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധമുള്ള ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന്നു വന്നുചേരുന്ന മഹാമാർ അവരുടെ മതകർമ്മങ്ങൾമാത്രം നിർവ്വഹിച്ചു തിരിച്ചുപോകുന്നതിന്നുപകരം വിവിധരാജ്യക്കാർതമ്മിൽ ഒരു സ്ഥിരപരിചയവും ബന്ധവും സ്ഥാപിച്ചാനും; അതതു രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സ്ഥിതിഗതികൾ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനും, അതുമൂലം വന്നിട്ടുള്ള പല നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാനും സംഗതിയുള്ളതുകൊണ്ടും ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധാനന്തരം രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച തീരെ ഇല്ലാതാകയും യാതൊരു രാഷ്ട്ര

ത്തിന്നും ദേശീയവിഭാഗത്തിന്നും ലോകത്തിലെ ഇതരരാഷ്ട്രങ്ങളുമായി അകന്നുനില്പാൻ പ്രയാസമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ സാമ്പത്തികമായും വ്യവസായികമായും വികസിക്കേണ്ടുന്ന ചെറുരാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ നിലനില്പിന്നും സമ്പൽസമൃദ്ധവും വിഭവസമൃദ്ധവുമായ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് പുതുകമ്പോളങ്ങൾ തേടിപ്പിടിപ്പാനും ഇതരരാജ്യങ്ങളും തന്നിവാസികളുമായി സമ്പർക്കം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വ്യയാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഈ സംഘടനയുടെ ആചാര്യകത വേണ്ടതിലധികം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

കപ്പൽ സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ ഒരു ദിവസം കപ്പലിൽ സ്വൈരമായിരുന്നത് കടലിൽ എന്തെല്ലാമാണ് കാണുവാൻ കഴിയുക എന്ന സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യാൻ വിനിയോഗിച്ചു. പലതരം പാമ്പുകളെയും വിവിധവണ്ണങ്ങളിലും വലുപ്പങ്ങളിലുമുള്ള മത്സ്യങ്ങളെയും മറ്റു പല ഇഴജന്തുക്കളെയും ജലജീവികളെയും സുലഭമായി കണ്ടു. വളരെ ദൂരത്തോളം വെള്ളം തൊടാതെ പറന്നുപോകുന്ന ഒരു തരം മത്സ്യം കാഴ്ചക്ക് വളരെ കൌതുകം ജനിപ്പിച്ചു. അന്നുവൈകുന്നേരം തന്നെ പ്രാർത്ഥനാനന്തരം കപ്പലിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഗതിവേഗം കാണിക്കുന്ന യന്ത്രം ഘടിപ്പിച്ച സ്ഥാനത്ത് ഞാനും ചില സ്നേഹിതന്മാരും പോയി നിന്നപ്പോൾ കുറച്ചുകലയാഴി ഒരു വലിയ തിമിംഗലത്തെ കാണുകയുണ്ടായി. ചില അവസരങ്ങളിൽ വൻമത്സ്യങ്ങൾ-സ്രാവുകളാണെന്നുതോന്നുന്ന- കപ്പലിനെ പിന്തുടന്നു ഓടിവരുന്നതു കാണാം. അഭിന്ദ അഥവാ ഏഡൻ തുറമുഖത്ത് ക

കപ്പൽ കരിനിറയ്ക്കാൻ നിർത്തുമെന്നായിരുന്നു ആദ്യം അറിഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ "കപാൻ ടൈൻ" ചെയ്യുന്ന കുമരാനിൽ മാത്രമെ കപ്പൽ നിർത്തുകയുള്ളൂവെന്ന് പിന്നീടറിവായി. 1354 നാഴിക കടലിൽ സഞ്ചരിച്ച ശേഷം അറബ്യൻ അൽഹിബിന്റെ തെക്കെ കടൽ തീരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ശബരം പിന്നെ 15 നാഴികയും കൂടിപോയപ്പോൾ മുഖപ്പയം വളരെ വ്യക്തമായില്ലെങ്കിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ബോമ്പായിൽ നിന്നു 1643 മൈൽ അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഏഡൻ പട്ടണത്തിൽ കപ്പൽ നിർത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഏഡൻ തുറമുഖം കപ്പലിൽ നിന്നു നല്ലവണ്ണം കാണാൻ സാധിച്ചു. അറബ്യയുടെ ഏറ്റവും തെക്കു പടിഞ്ഞാറായി 'ബാബൽ മൻദബ്' എന്ന അറബിക്കടലും ചെങ്കടലും സംയോജിക്കുന്ന കടലിടുക്ക് ചെങ്കടലിലേക്ക് പ്രവേശനഭാരം നല്കുന്നതിനടുത്തായി ഒരു നഗരീയം അതിന്നു പിമ്പിൽ ചെറും ചുഴിയും പാറക്കൂട്ടങ്ങളും നിറഞ്ഞ ചുരുക്കം ചതുരന്ത്രമെലുകൾ മാത്രമടങ്ങിയ ഒരു പ്രദേശവും ചേർന്നതാണ് ഏഡൻ. ചെങ്കടലിലേയ്ക്കുള്ള കപ്പൽ പ്രദേശത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തന്ത്രപ്രധാനമായ സ്ഥലമാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും കപ്പൽ എഞ്ചിനുകൾക്കാവശ്യമായ എണ്ണ കൽക്കരി ഇവ സപ്ലൈചെയ്യാൻ ഏറ്റവും സൗകര്യമുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ഏഡൻ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഇതു ബ്രിട്ടീഷായി പര്യന്തരിലാണ്. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കും ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കും അതുപ്രകാരം

ന്നെ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അങ്ങോട്ടേക്കുള്ള കപ്പൽവഴിയായി ഈ സ്ഥലം വളരെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ളതായി തീർന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ.

ഒരവസരത്തിൽ കപ്പിത്താനമായി ഞാൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ “സൂക്സ്രാൻ” കടക്കുമ്പോൾ എനിക്കറിവു തരണമെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചേർന്നിരിക്കുകയുണ്ടായി അദ്ദേഹം ചൊല്ലിച്ചിരിച്ചു. എനിക്കെന്തോ ആ സ്ഥലത്തിന്റെ നാമധേയത്തിൽ പിഴ്ചുപറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. “സൊക്കൊടാ” ഭീഷണ സമീപം നമ്മുടെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അതിനടുത്തെത്തുമ്പോൾ ദൂരദർശിനിയിൽ കൂടി ആ സ്ഥലം കാണിച്ചു തരണമെന്നും അദ്ദേഹം ഏറ്റ. ഇതുപ്രകാരം പല സ്ഥലങ്ങളും ദൂരദർശിനിയിൽ കൂടി ഞാൻ നോക്കിക്കാണുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ ചെങ്കടലിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഇടത്തുഭാഗത്തു് അതിവിദൂരമല്ലാതെ ആഫ്രിക്കൻ പർവ്വതനിരകളും വലത്തുഭാഗത്തു് അറേബ്യൻ മലപ്രദേശങ്ങളും തെളിഞ്ഞുകണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ 1810 നാഴിക നീളത്തിൽ ‘സൂയിസ്’ തോടുവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ചെങ്കടലിൽ അഥവാ റെഡ് സീ എന്ന ഉൾക്കടലിൽ കൂടി ഒരു ഭാഗം ആഫ്രിക്കൻ വൻകരയുടേയും മറ്റുഭാഗം അറേബ്യൻ അൾ ഭീഷണിന്റെയും ഇടയിൽ കൂടെ സഞ്ചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കപ്പലിൽ അത്യുഷ്ണവും കണ്ടുതുടങ്ങി. കടലിലെ വെള്ളത്തിന്നും വളരെ മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നു. കടലിൽ കൂടിയുള്ള തീർത്ഥാടനക്കാർ “യെംബം” എന്ന അറേബ്യൻ പ്രദേശത്തി

ന്നനേരെ എത്തുമ്പോൾ 'ഇഹറാം' (വസൂഷർ മാറി ഒരു തുണിമാത്രം ഉടുക്കുകയും ഒരു തുണി പൂൺന്ത്രലുധരിക്കുന്ന മാതിരി ഭേദത്തിൽ പുതക്കുകയും) ധരിക്കേണ്ടതാകയാൽ യാത്രക്കാരെല്ലാം അതുപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു ഉണ്ണിത്തിന്നു വളരെ ശാന്തത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏഡൻ കടന്നശേഷം 177 നാഴികയും കൂടി കപ്പലോടിയതിൽ പിന്നെ കമറാനിൽ എത്തി കപ്പൽ നങ്കൂരമിട്ടു. അവിടെ ബോട്ടുകളിൽ വന്നിരുന്നവർക്കു യാത്രക്കാർ കടലിലേയ്ക്ക് നാണുഷർ ഏറിത്തുകൊടുപ്പാൻ തുടങ്ങി. ആ നാണുഷർ കടലിൽ മുങ്ങി എടുത്തു വെള്ളിയിൽ കാണിച്ചു കാണികളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു നേത്രാനന്ദകരമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. ഇവിടെ നിന്നു പച്ച ഈത്തപ്പഴം, പച്ച മത്സ്യം, പച്ചക്കറി, തണ്ണിമത്തൻ മുതലായവ വാങ്ങാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടു. യാത്രക്കാരിൽ ചിലർക്കു കടൽപനി ബാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവയെല്ലാം സുഖപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും ആർക്കും വേറെ രോഗങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിന്നു അവിടംവിടുവാനുള്ള അനവാദം വേഗം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ബോമ്പായിൽ നിന്നു 2350 നാഴിക കടലിൽ സഞ്ചരിച്ചശേഷം ഞങ്ങൾ ജിദ്ദാ തുറമുഖത്തെത്തി. ജിദ്ദയിൽ കപ്പൽ നില്ക്കുന്നതു കടൽതീരത്തുനിന്നു വളരെ അകലെ കോഴിക്കോടു നഗരത്തിലും മറ്റും കപ്പൽ നില്ക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. ഒക്ടോബർ 18-ാം തിയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്തു് കപ്പൽ ഈ തുറമുഖത്തെത്തുന്നു. വളരെയധികം സാമാനങ്ങൾ കരക്കെ

ത്തിക്കണം. ആളുകൾക്ക് വഞ്ചി വഴി കരയിലെത്തണം. ഏറ്റവും ദുഃഖവും കഷ്ടപ്പാടും ഉള്ള ഒരു ജോലിയാണിത്. സാധാരണ വഞ്ചിയിൽ യാത്രക്കാരെയും സാമാനങ്ങളും കരക്കെത്തിക്കേണ്ടുന്നതിനുള്ള ചാർജ്ജ് കപ്പൽകമ്പനിക്കാർ വസൂലാക്കിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ക്ലേശവും സമയ ദൈർഘ്യവും ഓർത്ത് ഒരു സ്റ്റീംബോട്ട് ഏർപ്പാട് ചെയ്താണ് ഞാനും ചില സുഹൃത്തുക്കളും കരയിലേക്കു കടന്നത്. അവിടെ കസ്റ്റംസ് കാരുടെ പരിശോധനക്കുശേഷം മലയാളികളുടെ “വക്കീലാ”യ മി: മുസ്സ മലബാറി ഞങ്ങളുടെ താമസത്തിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്ന കെട്ടിടത്തിലെത്തി. അറേബ്യൻ സമുദ്രതീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും എല്ലാ വിദേശതന്ത്രപ്രതിനിധികളുടേയും മന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും പവിത്ര മക്കാപട്ടണം, പരിശുദ്ധ മദീനാനഗരി മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുന്ന വാഹനഗതാഗതങ്ങളുടെ സംഗമസ്ഥാനവും, വിദേശങ്ങളിലേക്കു വിമാനയാത്ര ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള വിമാനസങ്കേതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ ജിദ്രാപട്ടണം അറേബ്യൻ തീരത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ തുറമുഖവും കൂടിയാണ്. യാത്രക്കാരുടെ താമസസൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കേൾക്കേണ്ടതിനും മറ്റു സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും മി: മുസ്സ മലബാറിക്ക് ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ഗണ്യമായ ഒരു തുക കൊല്ലത്തോറും കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം ചെയ്തുവരാൻ ഉള്ള ഏർപ്പാടുകൾ തീരെ തൃപ്തികരമല്ലാത്ത നിലയിലാണ്. ഇതേ അനുഭവംതന്നെ

യായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായത്. ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന മറ്റു രാജ്യക്കാർക്ക് ജിദ്ദയിലുള്ള അവരുടെ വക്കീലന്മാർ പിറേറ ദിവസം രാവിലെതന്നെ വിശുദ്ധ മക്കയിലേയ്ക്കു പോകുവാനുള്ള വാഹനസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും മി. മുസ്സ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ജിദ്ദയിൽ താമസത്തിനുള്ള അസൗകര്യവും മക്കയിൽ ചെന്നുചേരുവാനുള്ള ആകാംക്ഷയും ഞങ്ങളെ കുറഞ്ഞൊന്നു അക്ഷമരാക്കിത്തീർത്തു. ഒരു ദീർഘിച്ച കപ്പൽ യാത്രാനന്തരം ശരിയായി ഒന്നു കുളിപ്പാനൊ, നീണ്ടുനിവന്നു ഒരിടത്തുറങ്ങുവാനൊ, സുഖമായി ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാനൊ സൗകര്യപ്പെടാതെ ജിദ്ദയിൽ താമസിക്കുക എന്നുള്ളതു വളരെ വിഷമമായിത്തോന്നി. കുടിപ്പാനും, കുളിപ്പാനും അവിടെ ഉപ്പുവെള്ളമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കൊതു, ഇഴച്ചു ഇവയുടെ ഉപദ്രവമാണെങ്കിൽ അസഹനീയം. ഞാൻ ഇന്ത്യൻ വൈസ് കോൺസൽ മി. ഷാജിഹാനെ ചെന്നുകണ്ടു മക്കയിലേക്ക് ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ വാഹന സൗകര്യമേർപ്പെടുത്തി കിട്ടേണ്ടതിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഞായറാഴ്ച ഉച്ചക്കു പുറപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹം ചെയ്തു ഏർപ്പാടുകൾ കൃത്യതയാപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടുന്ന ഒന്നാണ്. മക്കയിൽ ഞങ്ങളുടെ താമസസൗകര്യങ്ങളുടേയും മതകർമ്മങ്ങളുടേയും മേലന്വേഷണത്തിനു ആരെ യെങ്കിലും ഒരു മുതവഹിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. മലയാളികൾക്ക് സെയ്യിദ് അഹ്മദ് മുസാവയും സൗ

യ്യിട് ഉമർസിറാജവലിയുമാണുള്ളത്. ഇവരിൽ ഞോമതാ യി പ്രസ്താവിച്ച മാന്യനെയൊണ് ഞങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത ത്. ഞങ്ങൾ ജിദ്ദയിൽനിന്നു മക്കയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു ന്വോൾ മടീനയിലെ വലിയ ഒരു അറബിപ്രമുഖനായ മി. സയ്യിദ്ആലി സെയ്യിദ് ഉസ്താൻ ഫാഫിസ് എന്ന മാന്യ ന് എനെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു എഴുത്തു് ഇന്ത്യൻ വൈസ് കോൺസൽ എന്നെ ഏല്പിച്ചു. (ഇന്ത്യ സപാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായിരുന്നതുകൊ ണ്ട് ഇന്ത്യക്ക് അന്നു അറേബ്യയിൽ അന്വാസിഡർ ഉ ണ്ടായിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷു് അന്വാസിഡരുടെ കീഴിൽ ഇ ന്ത്യക്കാരുടെ കാര്യം വൈസ് കോൺസലായിരുന്നു നോക്കി വന്നിരുന്നതു്.)

ജിദ്ദയിൽനിന്നു വിശുദ്ധ മക്കാപട്ടണംവരെ പരിഷ്കൃ ത രീതിയിലുള്ള റോഡ് പണിതിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ജിദ്ദയിൽനിന്നു് അമ്പത്തിരണ്ടു നാഴിക അകലെ അറേ ബ്യൻ മണലാരണ്ണത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതിമനോഹ രമായ മക്കാനഗരിവരെയുള്ള ഞങ്ങളുടെ യാത്രസുഗമവും സുഖകരവുമായിരുന്നു. മക്കാപട്ടണം വളരെ പുരാതനമായ ഒന്നാണെങ്കിലും കാലോചിതമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണകർത്താവായ 'ഇബ്രഹീം ഉഗദ്' ഈ പട്ട ണത്തിന്നു വരുത്തിട്ടുണ്ടു്. ക്ലോക്ക് ടവർ, മിനാരങ്ങൾ, മാക്കറാദ്, ഹോട്ടലുകൾ, തെരുവീഥികൾ ഇവയെല്ലാം പരി ഷ്കരിച്ചുവതന്നെ. കൂടാതെ പണ്ടു് കാലത്തു് വെള്ളം അമൃ തിനേക്കാൾ ദുർല്ലഭമായിരുന്ന ഇവിടെ "സുബൈദ്" എ

ന്ന നാമധേയത്തിൽ പൈപ്പുവെള്ളം സുലഭമായി ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചുവരുന്നു. പട്ടുപസ്രുക്കൾ, പാൽ, മണ്ണണ്ണ, പഞ്ചസാര, അരി, ഗോതമ്പം ഈ എപ്പിടെയും എത്രയും കീട്ടും. പക്ഷെ, മണ്ണണ്ണ ഒഴിച്ചു ബാക്കി സാധനങ്ങൾക്ക് വില കുറവു കൂടുതലാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അറേബ്യയിലാകെ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഗവർമ്മണ്ടിന്റെ ആ മുഖപത്രമായ "ഉമ്മുൽഖുറ"യും നാട്ടുകാരുടെ വകയായി നടത്തിവരുന്ന "അൽഖിലാദി സുഉഗിയ"യും ഇവിടെ നിന്നാണ് പുറപ്പെടുന്നത്. മിക്കവീടുകളിലും റേഡിയോ സൊറകൾ ഉണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭാവത്തിൽ ബോററിസൊറകളാണ് വീടുകളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. റസൂൽ തിരുമനി ഭൂജാതനായി 1374 സവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് ഞാൻ ആ വിശുദ്ധ നഗരിയിൽ പ്രവേശിച്ചതെങ്കിലും ആ നഗരിയിൽ കൊലനിഷിദ്ധമാക്കി നഗരം പരിശുദ്ധമാക്കി നബിതിരുമനി വിളംബരം ചെയ്ത അതേക്രമത്തിൽ ഇന്നും പരിപാലിച്ചുവരുന്നുവെന്നു കണ്ടതിൽ ഞാൻ ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്നു. ആ നഗരി സന്ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ ഞാൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനായി. ദൈവസ്തോത്രം ഈ യാത്രയാസകലം അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു കർമ്മമായതുകൊണ്ട് എല്ലായിടത്തും അവ എടുത്തു പറയുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഒക്ടോബർ 20-ാം തിയ്യതി വൈകുന്നേരമാണ് അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നത്. ജിദ്ദയിലും, മക്കയിലും മറ്റൊല്ലാ ഇടങ്ങളിലും ലോകത്തിലെ ഏതു നാണ്യങ്ങളും ഒത്തുമാറാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ധാരാളം

13300

ഉണ്ടായിരുന്നു. അതാവസരങ്ങളിൽ അവനവന്റെ ആ
 വശ്യാനുസരണം നാണ്യങ്ങൾ മറ്ററിയാൽ മതിയാവുന്നതാ
 ണ്. അവിടെ കുറൻസികൾ നടപ്പില്ല. ഇന്ത്യൻ നാണ
 യം ഒരുറപ്പികയുടെ മാതൃകയിൽ അവിടെ “റിയാൽ” എ
 ണ്ടേറായ നാണ്യമാണുള്ളത്. ഇതിന്റെ വിനിമയത്തോ
 ും ഏതാണ്ട് ഒരുറപ്പികകൾ തുല്യമാണ്. $\frac{1}{2}$ റിയാൽ $\frac{1}{4}$ റി
 യാൽ ഇവ $\frac{1}{2}$ ഉറപ്പിക $\frac{1}{4}$ ക നാണ്യങ്ങൾ മാതിരിതന്നെ
 യാണ്. ഒരണക്കുതല്യം വിലവരുന്ന വട്ടത്തിലുള്ള ‘ക്രൂൾ’
 എന്ന നിക്കൽ നാണ്യവും ഇതിന്റെ ഭിന്നിതങ്ങളായി
 $\frac{1}{2}$ ക്രൂൾ, $\frac{1}{4}$ ക്രൂൾ (ഫലാൽ) ഇവയും മാത്രമാണ് അവിടെ
 തെ ആകപ്പാടെയുള്ള നാണ്യങ്ങൾ. ഒരു റിയാലിന് 22 ക്രൂ
 ശാണ് കിട്ടുക.

മക്കാനഗരിയിൽ മദ്ധ്യത്തിൽ അതിവിശാലമായ മ
 സ്ജി ദുൽഫറാമിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ബഹു
 മാനപ്പെട്ട “ക അബ്”യെ ഞാൻ മസ്ജി ദുൽഫറാമിന്റെ
 കവാടങ്ങളിലൊന്നായ “ബാബ് ഇബ്രാഹി” മിൽകൂടി കണ്ട
 പ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ ഭയഭക്തിക്ക് അതിരണ്ടായിരുന്നി
 ല്ല. എത്രകൊല്ലം ആ ദേവാലയത്തെ നോക്കിനിന്നാലും മ
 തിവരമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു വെറുതെയാണ്. കുത്തവ
 ട്ടുചില്ലയാൽ ആ ചരണം ചെയ്യപ്പെട്ട്, മേല്പരയൊ, ചുറ്റും
 പല്ല മറവാ ഇല്ലാതെ ഏകനായ ആ നില്പ് ആ മഹൽ മ
 ത്തിരത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുതടയയും മഹനീയതയയും മാഹാ
 മ്യുത്തയും മതിയായത്ര വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ക്വാല
 ഇത് “ലാത്ത്” “ഹസ്സ” “ഹബലുൽ അയലാ” തുടങ്ങിയ

ബിംബങ്ങളെ ചമിച്ച ഭാരം പോയിനിന്നിരുന്ന ഈ രമ്യമം
 മ്യം ഇന്നിതാ അനാഡംബരമായി നിശ്ചലമായി നില
 കൊള്ളുന്നു. പരിശുദ്ധ "ഖഅബ"യെ ഏഴുതവണ പ്ര
 ക്ഷിണം ചെയ്തതിൽ പിന്നെ "സംസം" എന്ന പുണ്യ
 തീർത്ഥം വയറുനിയെ പാനം ചെയ്തശേഷം "സഹാ"
 പൂർത്താഴ്വരയിൽനിന്നു ഭാഗിൽകൂടി "മറുവാ" പ
 ൂർത്തുപ്രാണത്തിലേയ്ക്കു് ഞങ്ങൾ ഓടിത്തുടങ്ങി. ഏഴുപ്രാ
 വശ്യം അങ്ങാടും ഇങ്ങാടും ഓടിയതോടുകൂടി അന്ന
 ഞെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിച്ചു. മക്കയിലെ ഏറ്റാ
 വും പ്രാധാന്യമറിയ തെരുവീഥിയിൽകൂടിയാണ് ഓടേ
 ണമു്. സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ ഈ കല്പനയനുസരിക്കുന്ന
 തിൽ രാജാവെന്നോ, പ്രജയെന്നോ, കബേരനെന്നോ, ക
 ചേലനെന്നോ, മുതലാളിയെന്നോ, തൊഴിലാളിയെന്നോ,
 യജമാനനെന്നോ, ഭൃത്യനെന്നോ വകഭേദമില്ല. എല്ലാവ
 രും ഒരു കണ്ണും തുണികൊണ്ടു നഗ്നത മറയ്ക്കുകയും; ഒരു ക
 ണ്ണും തുണി കഴുത്തിൽ പുൺന്ത്രൽ ധരിക്കുന്നമാതിരി ഇടുക
 യും ചെയ്തിട്ടാണ് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്. കത്തിയെരിയ
 ന്ന വെയിലിൽ തല മറയ്ക്കാൻ പാടുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ മത
 ചടങ്ങുകളുടെ നിർമ്മണാനന്തരം ഞങ്ങൾ സയ്യിദ് സിറാജി
 ന്റെ ഭവനത്തിലേയ്ക്കു പോകയും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ബ
 ഹുമാനാത്ഥം ഏല്പാടുചെയ്തിരുന്ന വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ള
 കയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ മക്കയിലെ താമസം ചെയ്തുകട
 വുന്നപുരേശിയും, മക്കയിലെ സാമാന്യം വലിയ ഒരു വ്യാപാ
 രിയുമായ മി. പട്ടർ കടവൻ അലവിഹാജിയുടെ ജബൽ ഉ

മറിച്ചുള്ള വീട്ടിലായിരുന്നു. നവമ്പ്ര 1-ാം തിയതിവരെ മക്കയും അയൽപ്രദേശങ്ങളും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച് വിശേഷപ്പെട്ട കാഴ്ചകൾകണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി. നവമ്പ്ര 1-ാം തിയതി വെള്ളിയാഴ്ച പ്രാർത്ഥനാനന്തരം ഞങ്ങൾ വിശുദ്ധമക്കയിൽ നിന്ന് “അഹ്ലാ” എന്ന വിജനപ്രദേശത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഈ വഴിക്കാണ് സുൽത്താൻ ഇബ്നുസുൽത്താൻ മക്കയിലെ അരമനയും സുപ്രസിദ്ധ ശ്മശാനമായ “ജനത്തുൽ മനാല്ലം” സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അന്നുരാത്രി അറഹ്മായിൽ താമസിച്ചു പിറേദിവസം “ജബൽറമത്തു” എന്ന മലയിൽവെച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനാനന്തരം അവിടെ ഞങ്ങളുടെ വിശ്രമത്തിനുവേണ്ടി ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്ന കൂടാരത്തിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കേഴുന്ന കാഴ്ച ഏറ്റവും ഹൃദയാവർജ്ജകമായിട്ടുള്ളതാണ്. അവിടെ ലോകത്തിലെ സർവ്വരാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും പതാകകൾ പറപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് അഖിലന്ത്യാ മുസ്ലീംലീഗിന്റെ വകയായി അറേബ്യ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന നിവേദക സംഘാംഗങ്ങളുമായി കാണുവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. മെഗലാന അബ്ദുൽഹമീദ് കപാതിരി ബദ്രെനി, മെഗലാനാ അബ്ദുൽ അലീംസിഖീഖ്, ശൈഖ് അബ്ദുൽരയ്യിഖ് എന്നിവരായിരുന്നു നിവേദക സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഇവർ ഇബനുസുൽത്താൻ മക്കയ്ക്കും ഇന്ത്യക്കാരുടെപേരിൽ പല നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവരുടെ നിവേദനങ്ങളിലുടങ്ങിയ സംഗതികളെസംബന്ധിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ ഞ

അടർത്തിയിൽ കണ്ട അപസരം അത്ര പറയാതെപ്പോയിരുന്ന
 തിനാൽ അതിനേസംബന്ധിച്ചു അന്നു ഞാൻ യാതൊരഭി
 പ്രായപ്രകടനവും ചെയ്തിരുന്നില്ല. പിന്നീട് മദീനയിലാ
 യിരുന്നപ്പോൾ അച്ഛൻ സമർപ്പിച്ച നിവേദനങ്ങളുടെ സാരം
 ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിലടങ്ങിയ സംഗതികളിൽ ഒ
 ന്ന് തീർത്ഥയാത്രക്കാരിൽനിന്നു സുൽത്താൻ ഗവൺമെന്റ് ആ
 ളോന്നുപുറം വസൂലാക്കിയതന്ന 486 ക 8 ന്ന പ്രകാരമുള്ള സം
 ഘ്യ വസൂലാക്കുന്നതു നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു. ഭൂ
 നികുതിയാതെ, എക്സൈസ് നികുതിയാതെ യാതൊരു വ
 രുമാനവുമില്ലാത്ത സുൽത്താൻഗവൺമെന്റിന് വമ്പിച്ച സൈ
 ന്യസന്നാഹങ്ങളും പോലീസ് സംഘടനയും നിലനിർത്തുക
 യും, പല ഗവൺമെന്റുടമസ്ഥതയിലുള്ളവകളെയും പുലർത്തി
 പോരുകയും, വിശുദ്ധപുണ്യസ്ഥലങ്ങളെ പരിപാലിച്ചുപരി
 കയും ചെയ്യേണമെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു വരവു ഇല്ലാതെ
 എങ്ങിനെയാണു് സാധിക്കുക എന്നതിന്നു മനസ്സിലായി
 ല്ല. എന്താ ഈ അഭിപ്രായം ഞാൻ പല അറബിപ്രമു
 ഖന്മാരോടും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും തുറന്നുപറയുക
 യും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതു നിർത്തൽചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ലെ
 ന്നാണു് നിവേദനസംഘത്തിന് സുൽത്താൻഗവൺമെന്റ് മറുപ
 ടി നൽകിയിരുന്നതെന്നു മടക്കയാത്രയിൽ ജിദ്ദയിൽവെച്ചു
 ഞാൻ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ എനിക്കറിവാൻ ഇ
 ടമായി. ശനിയാഴ്ച സൂര്യാസ്തമനത്തോടുകൂടി ഞാൻ അ
 റാബായിൽനിന്നു 'മുസ്ലിം' എന്ന പുസ്തകമിടിച്ചുപോയി
 പ്രയാണംചെയ്തു. അവിടെനിന്നു് അലുമാത്രിക്കു് ഏഴു ചെ

കല്ലുകൾ ചെറുക്കി എടുത്ത് മൂന്നാതിയതി പുലച്ചു അവിടെനിന്ന് ഇസ്ലാമിന്റെ നബിയുടെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന "മീനാ" എന്ന രാജ്യത്തേയ്ക്കു യാത്ര തിരിച്ചുകയറുകയും ചെയ്തു. 'മീന'യിൽ എത്തി, ഈ കല്ലുകൾ അന്നവിടെ എറിയേണ്ടുന്നടിക്കിൽ എറിഞ്ഞശേഷം ഞങ്ങളുടെ താമസത്തിന്നു പട്ടണത്തിന്നുപുറമെ എപ്പാടുചെയ്തിരുന്ന തമ്പിൾപോയി താമസമുറപ്പിച്ചു. മീനയിൽ എനിക്കു രണ്ട് ആടുകളെ മേടിച്ച് ധർമ്മം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിലേക്കായി പട്ടണവരെ പോകേണ്ടിവന്നു. ചെയിലിന്റെ കാറിനുമുമ്പിൽത്തന്നെ ആ യാത്ര എന്നിൽ അതിയാചകുടിയായും ആലസ്യവും ഉണ്ടാക്കി. ഞാൻ മടങ്ങി തമ്പിൾ എത്തിയതോടുകൂടി എനിക്കു പനി വരികയും ചെയ്തു. അന്നു രാത്രി അവിടെ താമസിക്കേണമെന്നു നിബന്ധനമാണു്. അതുകൊണ്ടു മക്കയിലേയ്ക്കുപോയി ബാക്കിമർമ്മങ്ങൾ കഴിച്ചു വൈകുന്നേരം തിരിച്ചുവരികയും, അല്ലെങ്കിൽ അന്നവിടെ താമസിച്ചു പിറ്റേദിവസം മക്കയിലേയ്ക്കുപോയി ശേഷം കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്റെ കൂട്ടുകാരെല്ലാം അന്നു മക്കയിൽപോയി മടങ്ങി വരാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അവർ അതിലേക്കായി ഒരു സ്പെഷൽബസ്സും പിടിച്ചു. ഞാനാവട്ടെ പനി നിമിത്തം ബസ്സിൽ യാത്രക്കുതരപ്പെടാതെ തമ്പിൾ കിടക്കുകയുമാണു് തമ്പിൾ ഞാൻ ഏകൻ മാത്രമെ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മുതവഹ് ഒരു വേലക്കാരനെ എന്റെ അടുക്കൽ നിർത്തിയിരുന്നു. എന്റെ കൂട്ടുകാരെല്ലാം ബസ്സിൽ

കയറുവാൻ പോയിരുന്നപ്പോൾ മുൻ ഈജിപ്റ്റൻസു
 റ്റുത്തുകൾ മക്കയിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ ഒരുങ്ങി കാരമായി
 വരികയും, എനിക്കു പനിയാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും സമ്മതി
 ക്കാതെ എന്നെയും മക്കയിലേയ്ക്കു നിബ്ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോ
 കുകയും ചെയ്തു. എന്നെ തമ്പിൽ വിട്ടേച്ചുപോയ എന്റെ
 സുഹൃത്തുക്കളെക്കാൾ മുമ്പിൽ ഞാൻ മക്കയിൽ എത്തിയ
 തുറ, ഫജ്ജകൾക്കു പൂർത്തിയാക്കിയതും വൈകുന്നേരം മീ
 നയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ മിത്രങ്ങൾക്കു് ഒരു
 സംസാരവിഷയമായിരുന്നു. തുടച്ചുപോയി രണ്ടുദിവസവും
 കൂടി അവിടെ താമസിച്ചു്, ദിവസംപ്രതി മൂന്നുസ്ഥാനങ്ങ
 ലിൽ എറിയേണ്ടിയിരുന്ന ഇരുപത്തൊന്നുവീതം കല്ലുകൾ
 എറിഞ്ഞു്, 5-ാംതിയ്യതി വിശുദ്ധമക്കയിൽ മടങ്ങിഎ
 ത്തി താമസമുറപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു.

3. മക്കയിൽ നാല്പത്തിരണ്ടു ദിവസം.

ഞങ്ങൾ മക്കയിൽ എത്തി രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്വീകരണം ഏർപ്പാടുചെയ്തുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ മലയാളികളുടെ വകയായുള്ള “നസ്രത്തുൽ മസാക്കീൻ” എന്ന സഭയുടെ സിക്രട്ടറി മി. മുഹമ്മദ് കയ്യാത്തിൽനിന്നും ഒരു ക്ഷണനഷ്ടത്തു കിട്ടുകയുണ്ടായി. അടുത്തതന്നെ “മദ്രസ്സത്തുൽ മലബാറിയ” എന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ വകയായും അതിന്റെ സിക്രട്ടറി മി. കോയ്യാട്ടി ഫാജിയീൽനിന്നും ഒരു ചായസപ്ലകാരത്തിനുള്ള ക്ഷണനവും വന്നുചേർന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതിന് അന്നേദിവസം ചേർന്ന ചില തിരക്കുകൾമൂലം എനിക്കു പങ്കെടുപ്പാൻ തരപ്പെട്ടില്ല. രണ്ടാമത്തേതിൽ ഞാൻ കാലക്രമം തന്നെ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഘടനകളേയും സംയോജിപ്പിക്കാൻ ഇരു യോഗങ്ങളിലും അദ്ധ്യക്ഷനും വഹിച്ചിരുന്ന ചാണക്കാട്ട് മി. വി. ഡി. കെ. പൂക്കായത്തങ്ങളുടെയും “ഭാരതപത്രിക” പത്രാധിപർ മി. മുഹമ്മതുഅസ്സമിയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പരിശ്രമം നടത്തിയിരുന്നവെന്നും അത് “നസ്രത്തുൽ മസാക്കീൻ” ഭാരവാഹികളുടെ നിസ്സഹകരണമൂലം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത് എന്നും അന്നെന്നിക്കുറിവാൻ ഇടയായി.

മുൻ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം മക്കയിൽവെച്ചു മജ്ജകുടും പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലും ആദ്യം എത്തിയവരെ ആദ്യം മരീനയിലേയ്ക്കു കയറ്റി അയക്കണമെന്ന് സുൽതാൻ ഗവർണ്ണമെന്റ് കർമ്മമായ ചിട്ട ഏർപ്പാടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ മക്ക

യിൽ കുറേയധികം താമസം പിടിക്കുമെന്നു കണ്ടു. മദീനയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അനിശ്ചിതവസ്ഥകാരണം അതിനുള്ള സമയം വരുമ്പോൾ അനാരോഗ്യം കാരണമായി അസൗകര്യം നേരിടുമൊ എന്നും ഇനി അതു് സുസാല്യമാണെങ്കിൽ തന്നെ സുഖകരമായിരിക്കുമൊ എന്നും പലപ്പോഴും ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ ഈ അവസരം അറേബ്യയുടെ ചരിത്രപഠനത്തിനും അടുത്തുള്ള കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ ചോയിക്കാണാനും വിശുദ്ധ മക്കയെയും മക്കാനിവാസികളെയും കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുവാനും ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഉറച്ചു. “ജബൽവുബൈസ്” എന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മലയെ രണ്ടുതവണ ഞാൻ ഉല്പാദിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ മലശിഖരിമേൽ നിന്നു് മക്ക പട്ടണം നോക്കിക്കാണുന്നതു് വളരെ കൌതുകകരമാണു്. ഈ മലച്ചുവട്ടിൽ ചെച്ചു നടന്നു അതൃത സംഭവങ്ങൾ ഓരോന്നായി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉദിച്ചുപൊങ്ങുകയുണ്ടായി. പ്രവാചക ശിരോമണിയുടെ ജന്മഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചാനും നബിതിരുമേനി ജനിച്ചുവളന്നു വിവിധ സ്ഥലങ്ങളെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടുകാണാനും കടാക്ഷിച്ചു കരുണാവാരിധിയെ ഞാൻ ഉള്ളഴിഞ്ഞുസ്തുതിച്ചു. ജബൽവുബൈസിന്റെ മുകളിൽ നിന്നുകാണുവാൻ ഇടയായതും വളരെ അകലെ ഈ പർവ്വതത്തെക്കാൾ വളരെ അധികം ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അന്വേഷണത്തിൽ “ജബൽ ഹുബ്” എന്ന ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള മലയാണെന്നറിഞ്ഞതു മായ മലശിഖരിയിന്മേലും പിറെറ ദിവസം ഞാനും ചില

സുഹൃത്തുക്കളും ഏകയുണ്ടായി. നഗരത്തിൽ നിന്നു വളരെ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായതുകൊണ്ട് ഈ മലയുടെ താഴ്വാരം വരെ ഞങ്ങൾ കാറിലാണ് സഞ്ചരിച്ചത്. ഞങ്ങൾ ആറുപേരുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം രണ്ടുപേർ ഈ മലമുകളിലേക്കു ഞങ്ങളൊന്നിച്ചു കയറുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ആ മലയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് എത്തിയപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ വെള്ളപ്പാത്രമെടുക്കാതെയാണ് യാത്രതിരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം ഓർമ്മവന്നത്. ആ ഗിരിയിൽ ജലത്തിന്റെ കണികചോലുമില്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ആ പർവ്വതശിഖരിയിൽ നിന്നു എനിക്കോ കൂട്ടുകാർക്കോ ദാഹം പിടിപെട്ടാൽ അവിടെനിന്നു പിടിച്ചു മരിക്കുക എന്നല്ലാതെ യാതൊരു ഗതിയും ഇല്ലായിരുന്നു. എല്ലാം സ്പഷ്ടാവിൽ അപ്പിച്ചു ഞങ്ങൾ യാത്ര തുടന്നു. എത്രയും ആപൽശങ്കയോടുകൂടി നിർമ്മിച്ച ആ ജബൽ നൂറാരോഹണം മറക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഒരു സഭവമാണ്. നബിതിരുമേനി മക്കാവിജയസമരകാലത്തെ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചിരുന്നത് ഈ പർവ്വതത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തു് മക്കാ പട്ടണത്തിന്നഭിമുഖമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പൊത്തിലായിരുന്നു. മക്കാപട്ടണത്തെ അതിവിദൂരത്തിൽ നിന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ തിരുമേനിക്കു ഇതുകൊണ്ടു സാധിച്ചിരുന്നു. ജബൽനൂർ തുടങ്ങിയുള്ള ഏകാന്ത രമണീയങ്ങളായ പവിത്രദേശങ്ങളുടെ അലൗകികമായ ആനന്ദത്തെ ആസ്വദിക്കുന്നത് എത്രയോ രുചിപ്രദമായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല അതെന്നിക്കു ആനന്ദനിഷ്ഠനായി ഭവിക്കുകയുമുണ്ടായി.

മക്കയുടെ സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന “ജുഹാനത്ത” എന്ന ഗ്രാമത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ചരിത്രത്തിൽ വായിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ നബിതിരുമേനിയുടെ കാലത്തു പണിത ഒരു പള്ളിയും സമനിലത്തിൽ നിന്നു മേൽഭാഗത്തു ചുറ്റും ആറുമാറയാൽ കെട്ടിനിർത്തിപ്പെട്ടതും കുടിക്കുകയും കുളിക്കുകയും ചെയ്യാൽ പലതരം രോഗങ്ങൾക്കും ശമനംകിട്ടുന്ന ജലം നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു കിണർ ഉണ്ടെന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. “മക്കാവിജയ”കാലത്തും അതിന്നുമുമ്പും ഇസ്ലാമിന്റെ ബലവൈരിയും മുസൽമാന്മാരെ നാനാപ്രകാരേണയും ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളും മക്കാവിജയാനന്തരം രാജ്യദ്രോഹകുറ്റത്തിന്നു വിചാരണ ചെയ്തു മരണശിക്ഷക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട പതിനഞ്ചുപേരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനും വിചാരണക്കുമുമ്പു മുതൽക്കെ ഒളിവിലായിരുന്നവനുമായിരുന്ന ഫബാറുബനൽ അസുവദ എന്നാൾ നബിയുടെ മുമ്പാകെ നിരപാതികമായി കീഴടങ്ങിയതും നബി മരണശിക്ഷയിൽ നിന്നു മേപ്പടിയാനെ ഒഴിവാക്കിയതും ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചായിരുന്നു. ഇതിന്നു പുറമെ “ഇന്നെൻ യുദ്ധാനന്തരം മുസ്ലീം സൈന്യം ശയ്യക്കുളിൽ നിന്നു കണ്ടുകെട്ടിയ മുതൽ ജാതിമതഭേദമെന്യെ നബി ആവശ്യക്കാർക്ക് വീതിച്ചുകൊടുത്തതും മക്കാവിജയാനന്തരം വീണ്ടും മടീനയിലേക്കു പോകാനുള്ള പരിപാടിനിശ്ചയിച്ചതും ഈ ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു. യാതൊരു ഗതാഗതസൗകര്യവുമില്ലാതെ മണലാണുത്തിന്റെയും മലപ്രദേശങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ മക്കാനഗരിയിൽനിന്നും ഒട്ടധികം ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന

ഈ ഗ്രാമം ഞാൻ ചില സ്നേഹിതന്മാരെടുക്കൂടി സന്ദർശിക്കുകയും സ്നാനപ്രാർത്ഥനാദികൾ കഴിച്ചു തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. സുൽത്താൻ ഇബ്രഹീമിനോടൊന്നിച്ച് സ്നാനപാനാദികൾക്കുള്ള പാനീയം ഈ കിണറ്റിൽനിന്നാണ് കൊണ്ടുവരുന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എത്രയോ പ്രായാധിക്യമുള്ള ആ രാജപുരുഷന്റെ ആരോഗ്യത്തിനുള്ള കാരണം ആലോചിച്ചുവന്നില്ല.

ജോകജാകാട്ടിൽവെച്ചു ഡച്ചുകാരും ഇന്തോനേഷ്യക്കാരും തമ്മിൽ ഒരു സന്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതുപ്രകാരം ഇന്തോനേഷ്യക്കാർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഞാൻ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസംതന്നെ അറേബ്യയിലെ “ഇന്തോനേഷ്യൻ അസോസിയേഷൻ” ഭാരവാഹികൾ ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന വസതിയിലേയ്ക്കുവരികയും അവർ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ എന്നെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ അവരുടെ ക്ഷണനം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. യോഗദിവസം അവർ യോഗം വിളിച്ചിരുന്ന ഹാളിൽ എത്തിയപ്പോൾകണ്ട കാഴ്ച ഏതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രേമിയേയും അതിരറ്റ ആനന്ദത്തിൽ ആരാദിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിലേയ്ക്കു അദ്ധ്യക്ഷനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട മി: അബ്ദുൽ ജലീൽ എന്ന പാശ്ചാത്യമുസ്ലീം മാനന്യന്മാരും മറ്റൊരു പ്രാസംഗികനായിരുന്ന മി. അഹ്മദ് ഓഡയാരും അവിടെ എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വമ്പിച്ച സ്വീകരണകോലാഹല

ഞാൻ കഴിഞ്ഞുപോയതാണ് യോഗനടവടികൾ ആരംഭിച്ചത്. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ സാരസമ്പൂർണ്ണവും സംക്ഷിപ്തവുമായ ആ മഖദാഷണത്തിനുശേഷം എന്നെ പ്രസംഗമഞ്ചത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയ്ക്കു പുറത്തുവെച്ച് ഇത്ര വമ്പിച്ച ഒരു സദസ്സിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു സംസാരിക്കുവാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനായി. എങ്കിലും ഇന്തോനേഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്റെ അറിവ് ഏറ്റവും പരിമിതമായിരുന്നതിനാൽ എന്റെ പ്രസംഗം ഏതുവഴിക്കാണ് തിരികേണ്ടത് എന്നറിയാതെ ഞാൻ കുറച്ചുപരുങ്ങി. ഞാൻ പ്രസംഗവേദിയിൽ നിലയുറപ്പിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ കരഘോഷം നിലച്ചു സഭയിൽ സമാധാനം സംസ്ഥാപിതമാവാൻ കുറച്ചു സമയം വേണ്ടിവന്നത് എനിക്കു തീർച്ചയായും ഒരനുഗ്രഹമായിരുന്നു. ഡോ: സൊയക്കാർണോ, ഡോ. ഷരീർ, മുഹമ്മതുഹട്ട, ഡോ. സിറാജുദീൻ എന്നിവരെ മാത്രമെ എനിക്കോർമ്മയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ ക്ഷണനത്തിനും സ്വീകരണത്തിനും നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ത്യൻസമരചരിത്രത്തിന്റെ ഏകകൾ ഞാൻ അവർക്കു തുറന്നുകാട്ടി. അവരുടെ സമരചരിത്രം ഞാൻ നിമിഷകവിച്ചെ പോലെ നിർമ്മിച്ചു. ഇന്തോനേഷ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ സഹായം ഞാൻ അനുഭവപ്പെടുത്തി. ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഇന്തോനേഷ്യക്കാരുടെ ധാർമികസഹായം ഞാൻ അന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഇന്ത്യയും അടുത്തുതന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു കാണുവാൻ ഞാൻ

അന്നു ആശ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള എന്റെ പ്രസംഗം ഒരു ഇന്തോനേഷ്യൻ നേതാവ് അവർക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുകൊടുത്തിരുന്നു. ഇടക്കിടെ ഉണ്ടായ കരഘോഷം എനിക്കു് ഉശിരും ഉന്മേഷവും ഉണ്ടാക്കി. മക്കാപട്ടണത്തിലെ-വിശിഷ്ട യോഗം ചേർന്നു മാളിലെ അത്യുഷ്ണ അസഹനീയമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഉന്മേഷഭരിതരായ ആ ജനസമൂഹത്തെ പൂർണ്ണമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്താതെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അത്ര സാരസമ്പൂർണ്ണവും, അവസരോചിതവും ചൈതന്യാത്മകവും, രചനാത്മകവുമായ ഒരു പ്രസംഗം ഞാൻ അതിന്നു മുമ്പൊ പിമ്പൊ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്റെ പ്രസംഗാനന്തരം അപ്പോഴേക്കു് 'കൺബ'യിൽ പ്രാർത്ഥനക്കു് സമയംസമാഗതമായതുകൊണ്ടു് ആ ജനകൂട്ടം അങ്ങോട്ടു നീങ്ങി. പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം വീണ്ടും യോഗം ചേർന്നപ്പോൾ മി: അഹ്മദ് ഓഡയാർ ഒരു ലോകമുസ്ലിം സംഘടനയുടെ ആവശ്യകതയെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു. ഇന്തോനേഷ്യൻ സുഹൃത്തുക്കളുടെ മദ്ധ്യേ കഴിച്ച ആ സുദീനം എനിക്കുണ്ടായ ചുരുക്കം സന്തോഷഭിന്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. ഇന്തോനേഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങൾ എന്റെ നവീനസുഹൃത്തുക്കൾ അന്നെന്നിക്കു സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു് ഇന്നും എന്റെ ഗ്രന്ഥാലയത്തിലെ അമൂല്യനിധികളായി ഞാൻ കരുതിവരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷൻ യോഗം വിട്ടുമ്പോൾ പിറേറ ദിവസം വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നതും മക്കയിലെ ഏ

ററവും പരിഷ്കൃതവും ഈജിപ്റ്റൻ മാനേജ്മെന്റോടു കൂടിയതുമാത്രം “മിസ്രിയോത്തൻ” എന്ന ഹോട്ടലിൽ പോയി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ഏറ്റുറിയുന്നു. പിറോ ദിവസം ഞാനും വേറെ ഒരു സുഹൃത്തുംകൂടി അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ സുഖമില്ലാതെ കിടക്കുകയായിരുന്ന മാഡം അബ്ദുൽജലീലും മിസ്റ്റർ അബ്ദുൽ ജലീലും ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് അവരുടെ മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഇസ്ലാമികസാഹോദര്യം, ലോകമുസ്ലിം സമ്പർക്കം, ലോകസമാധാനത്തിനുള്ള വഴികൾ, വൻരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ എന്നീ പല വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അന്നു ഞങ്ങൾ ദീർഘനേരം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ആ മഹാനേതാവിന്റെ മധുഭാഷണം ആരേയും ആകർഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അളവറ ഒരുദാർശ്യങ്ങളാകുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനത്തിനു് അളവറ നന്ദിപൂരം വെച്ചുകൊണ്ടു് ഹോട്ടൽ ഗൈറ്റ് വരെ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ അനുഗമിക്കുകയുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹവും മാഡം ജലീലും ഒരു ലോകപര്യടനം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കാണുവാൻ ഞാൻ പ്രത്യേകം ഉത്സുകനായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ അവരെ അറിയിച്ചു.

ഇപ്പോൾ അറേബ്യയുടെ ഭരണകർത്താവു് സുൽത്താൻ ഇബ്രഹീംസുൽതാൻ ആണെന്നും, സുൽതാനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് അറേബ്യയെ ഇപ്പോൾ സുൽതാൻ അറേബ്യ എന്നാണു് വിളിച്ചുവരുന്നതെന്നും പരക്കെ അറിവുള്ളതാണു്

ഒല്ലാ. ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധാനന്തരം തുർക്കി അഥവാ ഓട്ടോമൻ സാമ്രാജ്യം പല തുണ്ടങ്ങളായി വെട്ടിമുറിക്കപ്പെട്ടുപോകയും, അവിടവിടെ പലരും ഭരണത്തലവന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തല്ലോ. തുർക്കിസാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട അറേബ്യ തുർക്കിയുടെ അധഃപതനത്തോടുകൂടി അരാജകത്വത്തിലും അക്രമത്തിലും മുനീട്ടുനില്ക്കുകയും, തീരെ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ച തീർത്ഥയാത്രക്കാർ കൊള്ളയ്ക്കും കൊലയ്ക്കും പാത്രവാന്മാരാകുകയും, അറേബ്യ മുഴുവൻ അരക്ഷിതാവസ്ഥ വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത ആ ദുർഘടഘട്ടത്തിൽ "റിയാസം"ലെ ഭരണാധിപനും, ഒരു അറബിപ്രമുഖനും നീതിപതിയും, മതഭക്തനുമായ ഇബ്രഹീം സുൽതാൻ രാജാവ് ഫിജാസിന്റെ ഭരണമേറ്റെടുക്കുകയും, ഉടനടി സർവ്വ അരാജകത്വവും നശിപ്പിച്ചു തീർത്ഥയാത്രക്കാർക്ക് സർവ്വവിധ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, കവർച്ച, കൊല ഇവ പാടെ നിർത്തൽ ചെയ്യുകയും, ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഭീതിയെ നിർമാജ്ജനം ചെയ്തു അവരിൽ രക്ഷാബോധമുളവാക്കുകയും ചെയ്യുകമൂലം ഇപ്പോൾ തീർത്ഥയാത്രക്കാർക്ക് എവിടേയും, എപ്പോഴും, എങ്ങിനെയും, ഏകനായൊ കൂട്ടമായൊ എത്ര പണത്തോടുകൂടിയും, എത്ര സാധനങ്ങളോടുകൂടിയും യാതൊരു ഭയാശങ്കകളുംകൂടാതെ സഞ്ചരിക്കാമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. അറേബ്യയിലെ ഇന്നത്തെ നിയമപാലനം മറ്റുരാജ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു മാതൃകയാണ്. മരുഭൂമിയിൽ ഡെസർട്ട് സ്ട്രൂക്ചർ സ്ഥാപിച്ചു ബദക്കളെകൂടി വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. അവരെ പലതൊ

ശിലകളിലും ഏല്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ഫെൽ
 തുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ജനങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ പോലീ
 സ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനേക്കാൾ പേടിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ
 മക്കയിലെ "ഭാര്യൽഖുലുത്ത്" എന്ന നീതിന്യായക്കോ
 ടെയിൽ ഞാൻ പോയിരുന്നു. ഏറ്റവും നിസ്സാര
 മായ ഒരു ക്രിമിനൽ കുറ്റവും കൂടി കഠിനമായ ശി
 ക്ഷകൾ പാത്രമാവുന്നു. അവിടുത്തെ ശിക്ഷാനടവടികൾ
 അപരിഷ്കൃതമായി ചിലർക്കു തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും
 നിയമത്തെ പേടിക്കാനും കുറ്റത്തെ തടുക്കാനും ഇത്ര
 യും ഫലപ്രദമായ ഒരു ശിക്ഷാനടവടി വേറെ ഇല്ലെന്നു തീ
 ുച്ചാണ്. ചില കുറ്റവാളികളെ അടിശിക്ഷകൾ വിധിക്കുക
 യും അവർ അടിശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
 ഞാൻ അന്നു കണ്ടു. മേലിൽ ഒരിക്കലും അവർ കുറ്റം ചെയ്
 ത്താൻ പ്രേരിതരാവുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ശിക്ഷനല്ലെന്നതു
 വമ്പിച്ച ഒരു ജനതാമധ്യത്തിൽ വെച്ചായതുകൊണ്ടു അതു
 കാണുന്ന ആരുംതന്നെ ഒരു കുറ്റവും ചെയ്യാൻ മുതിരുകയി
 ല്ലെന്നും ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം. എന്തുതന്നെ പ്രകോപ
 നങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും ഒരാളും ഇപ്പോൾ നിയമം സ്വന്തം കയ്യി
 ലെടുത്തു ഒന്നുംപ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും എല്ലാം 'ഫാക്കിം'
 അഥവാ ന്യായാധിപൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണെന്നുമാണ്
 അവിടുത്തെ നിവാസികൾ എന്നോടു പറഞ്ഞത്. രാജ
 ദ്രോഹകുറ്റത്തിനും നിയമലംഘനത്തിനും കൊടുത്തുവരുന്ന
 ശിക്ഷ അതിഭയങ്കരമാണ്. 1945 ഒടുവിൽ മക്കയി
 ലെ ഗവർണ്മെന്റ് പ്രസ്സിൽനിന്നു അടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്

യുവരുന്ന “ഉമ്മുൽഖുറാ” എന്ന ഗവർമ്മണ്ടു പത്രമാപ്പിസ്റ്റിലെ ജോലിക്കാർ ശമ്പളം പോരാ എന്നുള്ള കാരണം പറഞ്ഞു പ്രവർത്തി മുടക്കിയിരുന്നു. വേറെ ചില ഗവർമ്മണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുജ്യോഗസ്ഥന്മാരും പണിമുടക്കി ഒന്നാരുക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവർത്തി മുടക്കിയവരെല്ലാം ഒളിവിലായിരുന്നതിനാൽ ഗവർമ്മണ്ടിന്നു യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പോലീസ്സുനേപഷണത്തിൽ ഒന്നരണ്ടു പേരെ പിടികിട്ടി. ഇവരെ സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടുപോയി പ്രവർത്തി മുടക്കിയതിനുള്ള കാരണവും മറ്റും അന്വേഷിച്ചു വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം രഹസ്യമായി ഒളിവിലുള്ള മറ്റുള്ളവർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരും വെളിക്കുവന്നു സ്വപ്നം സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി. കറച്ചു ഭിവസങ്ങൾക്കുശേഷം മുൻകൂടി തയ്യാറാക്കിയ പരിപാടിയനുസരിച്ചു മുഴുവൻ പ്രവർത്തിക്കാരെയും കൂട്ടത്തോടെ ഒന്നായി അറസ്റ്റുചെയ്തു റിമാണ്ടിൽ വെക്കുകയും ഇവരുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും പുറത്തു വടികൊണ്ടു നല്ലതുവീതം അടിശിക്ഷ നല്കി വിട്ടയക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ശിക്ഷയിലുൾപ്പെട്ട ഒരു മാനുവൽ ഈ കഥ എന്നോടു പറയുമ്പോൾ ആ മാനുവൽ അനുഭവിച്ച ശിക്ഷയുടെ കഠിന്യമോത്തു് അപ്പോഴുംകൂടി നടുങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഒരാഴ്ചയോളം കമിഴ്ന്നു കിടന്നുറങ്ങേണ്ടി വന്ന ഭാരണകഥ ആരിലും സഹതാപമുണ്ടാക്കും. ഈ സംഭവത്തിന്നുശേഷം പ്രവർത്തി മുടക്കുക എന്ന “വ്യാധി” അവരേയൊ മറ്റൊരതെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ളവരെയൊ പിടിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു.

ടിക്കുകയും ചെയ്തു. പനിക്ക സുഖംകിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയുടെ അവസാനംവരെയും പിന്നീട് എനിക്ക് ഒരു രോഗവും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല.

ഞങ്ങൾ മദീനയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിദ്രയിൽ ഞങ്ങളുടെ മടക്കയാത്രയ്ക്ക് ഒരുക്കിനിർത്തിയിരുന്ന സ്ലീമുകളിൽ രണ്ടെണ്ണം അവിചാരിതമായുണ്ടായ കാരണം മഴയും നിമിത്തം തമ്മിൽ അടിച്ചു രണ്ടിന്നും സാധമായ കേടുതട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം മക്കയിൽ ലഭിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ആളുകളുടെ പോക്കുപരവ് “ബാച്ചു” സമ്പ്രദായപ്രകാരമായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ “ബാച്ചു” വളരെ ഇടവിട്ടായതുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ മടക്കയാത്രക്കു വളരെ കാലവിളംബം നേരിട്ടുമെന്നു കണ്ടു. എന്റെ മടക്കയാത്ര അധികം നീണ്ടുപോകുന്നതിനു തരമില്ലായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ മക്കയിൽനിന്നു മദീനയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു കുറച്ചുദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇന്ത്യൻ വൈസ് കോൺസൽ മി: ഷാജിഹാൻ, എനിക്കു വേഗം മടങ്ങിവരേണ്ടതിലേയ്ക്കു സൗകര്യംചെയ്യുതരാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, റജിസ്ട്രായി ഒരഴിഞ്ഞയച്ചു. ഇതിന്നു മറുപടിയൊന്നും കിട്ടാത്തതിനാലും, മദീനയിലേയ്ക്കു വാഹനസൗകര്യം ലഭിച്ചതിനാലും മദീനയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു കമ്പിയും അടിച്ചു. 30-ാംതിയ്യതി ശനിയാഴ്ച പുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ മറുപടിക്ക് കാക്കുവാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

4. പരിശുദ്ധ മക്കയിൽനിന്ന്

വിശുദ്ധ മദീനയിലേയ്ക്ക്

മക്കയിൽനിന്ന് ജിദ്ദയിലേയ്ക്കു നല്ല റോഡുണ്ടാക്കുകയും ഇരുഭാഗങ്ങളിലും കൂമ്പാമായി കിടക്കുന്ന മണൽമലകൾ എപ്പോഴും കാറടിച്ചു റോഡിൽ കുന്നായികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അത് എപ്പോഴും നിർമ്മാപയ്യുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിലേക്ക് റോഡിന്റെ ഇരുപാർപ്പങ്ങളിലും വേലക്കാർ ജാഗ്രതയായിരിക്കുകയാണ് പതിവ്. ജിദ്ദയിൽനിന്ന് 250 നാഴിക ദൂരം വരുന്ന മദീനവരെയ്ക്കുള്ള വഴിയായ പ്രത്യേക റോഡൊന്നും ഇല്ലാതെ കല്ലിൻ കണ്ണങ്ങളും മണൽത്തരികൂട്ടങ്ങളും നിറഞ്ഞു ഭർഷടം പിടിച്ച മരുഭൂമിയിൽകൂടിയുള്ളതാണ്. ഈ ദൂരത്തിനിടയ്ക്ക് മൂന്നു നാലു ദിക്കുകളിൽ കാണുന്ന ഈത്തപ്പനത്തോട്ടങ്ങൾ കഴിച്ചാൽ എല്ലാം മണലാരണ്യങ്ങളും ചൊട്ടപ്പാറകളും മാത്രമാണ്.

വഴിമദ്ധ്യേ ജിദ്ദയിൽവെച്ച് മി: ഷാജിഹാദന കാണണമെന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ജിദ്ദയിൽ ഞങ്ങൾ അലർമാത്രം എത്തിയതിനാൽ അതിന്നു സൗകര്യപ്പെട്ടില്ല. നേരം പുലർച്ചയോടുകൂടി ജിദ്ദയിൽനിന്നു മദീനയിലേക്കുള്ള യാത്ര തുടരുകയുണ്ടായു. അന്നു പകൽ മുഴുവൻ യാത്രചെയ്തശേഷം രാത്രി പത്തുമണിയോടുകൂടി 'റാവഗ്' എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിച്ചേരുകയും അന്നുരാത്രി അവിടെ കഴിച്ചുപിറോദിവസം അതായത് ഡിസെമ്പർ 2-ാംതിയതി തിങ്കളാഴ്ച വൈകുന്നേരം മദീനാഗമിയിൽ ചെന്നു ചേരുകയും ചെയ്തു.

മദീന കാലാവസ്ഥകൊണ്ടും ഫലപുഷ്ടികൊണ്ടും അതി രമണീയമായ ഒരു പവിത്രദേശമാണ്. റസൂൽ കരീമിന്റെ അവസാനകാലങ്ങൾ കഴിച്ചതും ഒടുവിൽ അന്തരിച്ചതും ഇവിടെയാണ്. സിറിയയുടെ സമീപപ്രദേശമായതുകൊണ്ട് മദീനയിലെ കാലാവസ്ഥ വളരെ സുഖകരമാണ്. കുറെ അകലെനിന്നു തന്നെ മദീനയിലെ മനോഹരവും ഹരിതവണ്ണാഡംബരപൂരിതവുമായ പച്ച “കബൂ” കാണാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ കോഴിക്കോട്ട് മി. ബാഹവിതങ്ങളുടെ ബന്ധുവായ മി. അബ്ദുല്ലാ ബാഹവി തങ്ങൾ മദീനയിൽവെച്ചു സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവിടെ കളിപ്പാനും, ഭക്ഷണത്തിനും മറ്റുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹംതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. “ഇന്നു ഇതെല്ലാംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുക, നാളെ നമുക്ക് വേറെ താമസത്തിന്നു സൗകര്യമുണ്ടാക്കാം” എന്നദ്ദേഹം ശാന്തമായി ഞങ്ങളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. പിറേറ ദിവസം രാവിലെ അദ്ദേഹം തന്നെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠൻ മറപെട്ടുകിടക്കുന്ന “റെജ്”യിലേയ്ക്കു പോരുകയും അവിടെ ശോകാകലരായ ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു പ്രാർത്ഥനാദികൾ നടത്തിത്തരികയുണ്ടായി. മി. വാഹവി തങ്ങൾ അവിടത്തെ പ്രമുഖന്മാരിൽ ഒരാളും ഒരു ജ്ഞാനവൃദ്ധനും, വയോവൃദ്ധനും, സർവ്വഭയം സ്നേഹാദരങ്ങൾക്ക് പാത്രമായിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനുമാണ്.

നവരന്തങ്ങളും മാർബിൾ ശിലകളും ചെമ്പും പിശുര്യയും കരിങ്കല്ല്, കോൺക്രീറ്റും, ചന്ദനവൃക്ഷങ്ങളും, വീട്ട

ത്തടികളും സമ്മിശ്രമായി സമ്മേളിച്ച ആ പൗരാണിക
 താജിന്റെ അണിയറക്കുള്ളിൽ; പട്ടുപരവതാനികളാലും
 പച്ചപ്പട്ടു വില്ലുകളാലും, ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ലോകൈക
 കസുന്ദര സുഗന്ധചാസനവിശുദ്ധ കോമളശീതളവായു പൂ
 രപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു അന്ത്യവിശ്രമം ചെയ്യുന്ന ആ അന്ത്യ
 പ്രവാചകശിരോമണിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ; തിരുമേനിയുടെ
 പരിപാചനജീവിതകാലത്തു ഞാൻ എങ്ങിനെ സമീ
 പിക്കുമായിരുന്നുവോ അങ്ങനെയത്ര ക്രമത്തിൽ ഞാൻ വണങ്ങിനി
 ന്നു. തിരുമേനിയുടെ തൊട്ടുതന്നെ അന്ത്യവിശ്രമം ചെയ്യു
 ന്ന അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖ് (റ) ഉമർഖത്താബ് (റ) എ
 ന്നീ ഖലീഫമാക്കും അന്ത്യാപ്പണം ചെയ്തു തിരിച്ചുപോന്നു.
 ഡിസെമ്പ്ര് 12-ാംതീയതിയതിവരെ മദീനയിൽ താമസിക്കുക
 യും മദീനയും പരിസരങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും പല അറ
 ബിപ്രമുഖന്മാരുമായി പരിചയപ്പെടുകയും അവിടെയുള്ള
 പ്രധാനവിദ്യാലയങ്ങളും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളും ചെന്നു കാ
 ണുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധംവരെ തുടങ്ങിയ തലസ്ഥാ
 നനഗരിയായിരുന്ന ഇസ്തംബൂലിൽ നിന്നു അല്ലെപ്പൊ, ഡ
 മാസ്കസ് വഴിയായി മദീനാപട്ടണം വരെ തീവണ്ടിഗതാ
 ഗതമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുതയുദ്ധാനന്തരം അതു മുടങ്ങിക്കി
 ടക്കുകയാണ്. മദീനയിലെ താമസത്തിനിടയിൽ ഒരു
 ടിവാസം പഴയറയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ, വക്ഷാപ്പ്, പഴയ
 ടൈനകൾ, വാഗനകൾ, റെയിൽപാത ഇവപോയിക്കുന്നു
 കയ്യുണ്ടായി. ഈ റെയിൽവെ പാത പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ

സുൽത്താൻ ഗവണ്മെന്റിനു ആലോചനയുണ്ടെന്നും വമ്പിച്ച പല സ്ത്രീകളും നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതിന്നു സുൽത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി തെയ്യറാക്കിട്ടുണ്ടെന്നും അവിടുത്തെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നും എനിക്കു ഗ്രാമിക്കവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

മുഗൾസെൻ കമ്പനിക്കാരുടെ മടീനയിലുള്ള പ്രതിനിധിയെക്കണ്ടു മടക്കയാത്രയെ സംബന്ധിച്ചു അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ ഫിസ്റ്റ് വരി ഒടുവിൽ മാത്രമെ ഞങ്ങൾക്ക് കപ്പൽ സൗകര്യം ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്നു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ മടക്കയാത്രക്ക് വിമാനംവഴി സൗകര്യപ്പെടുമൊ എന്നന്വേഷിച്ചതിൽ കെമിറൊ വഴിക്കുള്ള മെയിൽ ഷെപ്പൻ വളരെ താമസം നേരിടുമെന്നു കണ്ടു.

“മിസിൽ ഇസ്ലാം എയർ ലൈൻസി”ന്റെ വക ഒരു പുതിയ ഡക്കോട്ടുവിമാനം ജിട്ടയിലുണ്ടെന്നും വേണ്ടത്ര പാസഞ്ചർമാരെ കിട്ടുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ചാട്ടർ ചെയ്യിച്ചു തരുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഉത്സാഹങ്ങൾ താൻ ചെയ്യാമെന്നും അറേബ്യയിലെ സുപ്രസിദ്ധ “ഫസൽ അബ്ദുല്ലാ അറബിക് കമ്പനിയുടെ മടീനയിലുള്ള പ്രതിനിധി എന്നോടു പറഞ്ഞതിന്നനുസരിച്ചു ജിട്ടയിലേക്കു കമ്പി അടിച്ചു ഡിസെമ്പർ 16-ാം തിയ്യതിക്ക് പുറപ്പെടത്തക്കവണ്ണം വിമാനം ചാട്ടർ ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തു.

5 മദീനയിൽനിന്നും ജിദ്ദയിലേയ്ക്കു മടക്കം.

ഡിസെമ്പ്ര് 12-ാംതീയതി മദീനയിൽനിന്നു മടക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. വിചരം മുസപ്പിറിനെയും സുഖുദി ഗവർണ്ണിനേയും അറിയിക്കുകയോ ചെയ്തു. വ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ ഞങ്ങൾക്കു വാഹനം സൗകര്യപ്പെടുത്തുവാൻ മുസപ്പിറിനോടാവശ്യപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹം ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്നെ അറിയിക്കുകയോ ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ രാവിലെ മടക്കയാത്രക്കൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ഒട്ടധികം സുഹൃത്തുക്കൾ യാത്ര അന്വേഷിച്ചുവെങ്കിലും തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. യാത്ര പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ട്രാൻസ്പോർട്ട് കമ്പനിക്കാർ അന്നു വാഹനസൗകര്യം ചെയ്യാൻ തരപ്പെടുകയില്ലെന്ന് ഒരു പ്രതിനിധിമുഖേന എന്നെ അറിയിച്ചു. യാത്രയ്ക്കുള്ള എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞസ്ഥിതിക്കു് അന്നു യാത്ര മുടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു് എങ്ങിനെ ചെയ്കിലും അന്നു് അല്പം വൈകിയെങ്കിലും യാത്രക്കുവേണ്ടുന്ന സൗകര്യം ചെയ്തുതരണമെന്നും ഞാൻ കമ്പനിക്കാരെ അറിയിച്ചുവെങ്കിലും അവർ ആദ്യതീരുമാനത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവിചാരിതമായി കുറച്ചുവൈഷമ്യം നേരിട്ടു. ഞാൻ ഉടനെ ഇബ്നുസുഖുദിന്റെ പുത്രൻ അമീർഘൈസൽ രാജകുമാരനെ ചെന്നു കാണുകയും തിരുമനസ്സിൽനിന്നും, കമ്പനിയിലേയ്ക്കു് ടെലിഫോണിൽ ഉത്തരവുകൊടുത്തതിന്നനുസരിച്ചു ഉടനടി വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും, അന്നുതന്നെ മടക്കയാത്ര ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കു

പുറപ്പെടുന്നതിന്നുമുമ്പായി ജിദ്ദയിൽ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തതിന്നുണ്ടെന്നായിരുന്നതിനാൽ മദീനയിൽനിന്നു ജിദ്ദ വരെയുള്ള യാത്ര കഴിയുന്നവേഗതയിൽ നിർവ്വഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഡ്രൈവരോടുപറഞ്ഞിരുന്നു. പിറേറ ദിവസം രാവിലെ 11½ മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ജിദ്ദയിൽ എത്തുകയും, “ഹോട്ടൽ ഡി ജിദ്ദ”യിൽ കുളി, കാപ്പി ഇവ കഴിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഏതാണ്ട് രണ്ടുമണി സമയമായപ്പോൾ ഞങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു് ഒരു മലയാളി അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഒരു ഹോട്ടൽവേലക്കാരൻ ഞങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ അയാളെ കാണാൻ പുറത്തേയ്ക്കു വരികയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ജിദ്ദയിലെ വലിയ ഒരു വ്യാപാരിയായ മി: ഹാജി പി. കെ. അലവിസാഹെബ് എന്ന മാന്യനായിരുന്നു. എനിക്ക് അപരിചിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും സന്തോഷസമ്മിത്രമായ കശലപ്രശ്നങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണത്തിന്നു ഏല്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു് ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു. ഞങ്ങൾ അയാളുടെ വീട്ടിൽ എത്തി ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നപ്പോൾ വിളമ്പിയ വിവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ ആ മലയാളസദ്യ ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. കന്നുപോലെ കൂമ്പാമായി വിളമ്പിയ പൂഴ്ങ്ങളലരിച്ചോറ്, പലവിധ കറികൾ, ചട്ടിണി, തൈർ, ഉപ്പേരി, പപ്പടം തുടങ്ങിയ വിഭവങ്ങൾ; ഇങ്ങിനെ ഈ സദ്യയെ വണ്ണിപ്പാൻ പ്രയാസം. അദ്ദേഹം സ്വദേശം സന്ദർശിക്കുന്നകാലത്തു് എന്നെ വന്നു കാണുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തിന്നുശേഷം ഫസൽ അബൂള്ളാ

അറബ് അയിച്ചിരുന്ന കാറിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആചാരി
 സ്ത്രീലേയ്ക്കുപോയി. മി. മുഹമ്മതഫസൽ അബ്ദുള്ളാ അ
 റബ്ബ ഹിജാസിലെ ഏറ്റവും വലിയ വ്യവസായികളിൽ ഒ
 രാളാണ്. ഏറ്റവും എളിയനിലയിൽനിന്നു സ്വന്തപരി
 ശ്രമത്താൽ ഉയന്നുവന്ന വിധിയോടു ചൊരുതിയ ഒരു ധീര
 ത്വാമാണ് ഇദ്ദേഹം. ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനും, വളരെ
 സൗശീല്യനും, അതീവസുന്ദരനും, ഒരു നല്ല വിദ്യാസ
 വന്നനുമായ മി. മുഹമ്മദ് എന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ
 എല്ലാകാര്യത്തിന്നും മതിപ്പെട്ടവനാണ്. കുറഞ്ഞ സമയം
 കൊണ്ടു് ആരേയും വശീകരിപ്പാൻ ഈ യുവകേസരിക്കുള്ള
 അസാധാരണപാടവം വിസ്തയാവഹമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഞങ്ങളുടെ ജിദ്ദയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടുവരെ താമസ
 ത്തിനുവേണ്ടി സിന്ധിയാ സ്റ്റീം നാവിഗേഷൻ കമ്പനിക്കാ
 രുടെ വക ജിദ്ദയിലുള്ള അതിഥി മന്ദിരം ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു
 ക്കിവെച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാസ്സുപോട്ടു് മാറുക, വിമാ
 നത്തിൽ കൊണ്ടുപോരാവുന്ന സാമാനങ്ങൾ തുക്കി കണക്കാ
 ക്കുക മുതലായ ജോലികളെല്ലാം വേഗത്തിൽ കഴിച്ചു. മുഗൾ
 ലൈൻ കമ്പനിക്കാർക്കു് മടക്കയാത്രക്കുള്ള കപ്പൽകൂലിയുംകൂ
 ടി ഒന്നായി അടച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഇന്ത്യൻ വൈസ്
 കോൺസൽ മുഖാന്തിരം മടക്കയാത്രക്കുള്ള കൂലി മടക്കിതരേ
 ണ്ണതിന്നു് കമ്പനിക്കെഴുതി അയച്ചു. വമ്പിച്ച തുക വിമാ
 നത്തിന്നു് അടക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു് യാത്രക്കാവശ്യമുള്ള
 പണംതന്നെ ആരുടേയും കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിന്നു
 മറുവടിയൊന്നും കിട്ടാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ഞാൻ മി. ഷാജിഹാദ്

നെ പോയിക്കണ്ടു. ബോമ്പായിൽ തിരിച്ചെത്തിയാലെ പണം മടക്കി കിട്ടുകയുള്ളവെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നെ അറിയിച്ചു. അതിവിദൂരമായ അറേബ്യയിൽനിന്ന് സാമ്പത്തിക സഹായം ലഭിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഇന്ത്യൻ ട്രൈബ്യൂണൽ സിവിൽ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉത്തരവുമൂലം ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നും പ്രവർത്തിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വന്നുകൂടിയതുകൊണ്ടും കാര്യം കുറച്ചു വിഷമമായി എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷു ലഭശക്തിയിൽപോയി മി. കപിസ്മേനുമായി കണ്ടു അദ്ദേഹം ഇതിന്നു നിവാരണമുണ്ടാക്കിത്തരികയും മുഗൾസൈന്മാർ പണം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുവരെ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടം തീർന്നു.

6. ജിദ്ദയിൽനിന്നു കറാച്ചിയിലേക്ക്.

ഡിസെമ്പ്ര് 17-ാം തീയതി രാവിലെ അറേബ്യൻ സമയം 2 മണിക്ക് (ഇന്ത്യൻ സമയം രാവിലെ 8 മണിക്ക്) മിഡിൽ ഈസ്റ്റ് എയർ ലൈൻ കമ്പനിക്കാരുടെ വക ഇരുപത്തിനേള പാസഞ്ചർമാർക്കും അഞ്ചു വൈമാനിക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും സഞ്ചാരസൗകര്യമുള്ളതും പുതുതായി നിർമ്മിച്ചതും നവീന പരിഷ്കാരങ്ങളോടും പുതിയ തരം ഇരിപ്പിടങ്ങളോടും കൂടിയതും “റാഫഡാ” എന്നു പേരോടുകൂടിയതും ഞങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായി ചാട്ടർ ചെയ്തതുമായ ഡെക്കോട്ടയിൽ ഞങ്ങൾ യാത്രപറപ്പെട്ടു. ഓരോക്ക് 66 റാത്തൽ തൂക്കം സാമാനങ്ങളെ വിമാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അധികരിച്ചുള്ള സാമാനങ്ങൾ എസ്സ്. എസ്സ്. റിസ്ട്രാനി” എന്നു മറ്റൊരലൈൻ സ്റ്റീമറിൽ ബോമ്പേക്കു കയറി അയക്കുകയാണുണ്ടായത്.

അവരവരുടെ സൗകര്യമനുസരിച്ചു ചാഞ്ഞും, ചരിഞ്ഞും, നിവർന്നും ഇരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന നോഫകളിൽ എല്ലാവരും ആസനസ്ഥരായശേഷം വെറും ഒരു മുൻകരുതലെന്ന നിലയ്ക്ക് ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരേയും ഓരോ ബെൽസിനാൽ ഇരിപ്പിടത്തോടു് ബന്ധിച്ചശേഷം ആ വ്യോമയാനം ആകാശത്തിലേക്കുയർന്നു. ഉയരംതോറും ഒരു ഭാഗത്തു വിശാലമായിരിക്കുന്ന അറബിക്കടലും മറുഭാഗത്തു് തിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പർവ്വതശിഖരികളും മാറി മാറി നോക്കിക്കൊ

ഞ്ഞാൻ മനം മനം അവയെയെല്ലാം ജയിച്ചു കീഴടക്കി. “വിപ്ലവത്തിൽനിന്നും വിമോചനം ലഭിച്ച സമാധാനം സ്ഥാപിതമായി സിവിൽ ഭരണം നടപ്പിൽവന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തെപ്പോലെ ആ വിമാനം സമനിരപ്പായി ശീശ്രഗതിയിൽ പറിപ്പറന്നുതുടങ്ങി. “വിപ്ലവകാരികളായ” ഞങ്ങൾ ബന്ധനവിമോചിതരുമായി. ഞാൻ അധികസമയവും വാതായനത്തിൽകൂടി കീഴ്പ്പോട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി. ചിലപ്പോൾ പഞ്ചസാരത്തോറു വെറും അറബ്യൻ മണലാരണ്യം ചിലപ്പോൾ വൃക്ഷലതാദികളോ പല്ലുപഷ്ഠാതികളോ ഇല്ലാത്ത അറബ്യൻ പർവ്വതനിരകൾ ചിലപ്പോൾ സൂര്യരശ്മികളോടു തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കടൽപ്പരപ്പ്, ചിലപ്പോൾ കാറ്റിൽ പറിക്കളിക്കുന്ന ഉന്നക്കൂട്ടത്തെപ്പോലെ വ്യോമയാനത്തിന്നു കീഴ്ഭാഗത്തായി കൂടിനില്ക്കുന്ന മേഘപടലം ഇങ്ങിനെ മാറിമാറിക്കണ്ടുകൊണ്ടു എന്റെ നോട്ടം തെറ്റാതെ യാത്ര പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ വിമാനം വളരെ ഉയരത്തിൽപൊങ്ങിപ്പറന്നുകൊണ്ടു താഴെ നോക്കുമ്പോൾ വെറും മൂടൽമഞ്ഞുപോലെ മാത്രമെ ദൃഷ്ടിക്ക് ഗോചരമായിരുന്നുള്ളൂ. മേഘക്കൂട്ടത്തിന്നു് എപ്പോഴും മീതെ പറന്നുകൊണ്ടു കീഴ്ഭാഗത്തു് വെള്ളത്തുണികൊണ്ടു് ഒന്നാകെ മൂടിപ്പുതച്ചു ദിക്കുകളൊന്നൊ കീഴ്ഭാഗം എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ താഴെ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം മനസ്സിൽ വരയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അറബ്യൻ മരുഭൂമി മുറിച്ചു കടന്നിട്ടാണു് ഞങ്ങൾക്കു് ബഹനനയിൽ എ

ത്തേങ്ങിയിരുന്നതു്. പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു ഭാഗത്തു് ദൃശ്യമായിരുന്ന അറബിക്കടൽ അല്പസമയത്തിനുശേഷം അദൃശ്യമായി. പിന്നെ അതി വിസ്മൃതമായിക്കിടക്കുന്ന അറേബ്യൻ മരുഭൂമിക്കുമീതെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മരുഭൂമിയുടെ ഏകദേശരൂപം കാണണമെന്ന എന്റെ ആഗ്രഹം സുസാദ്ധ്യമായി. അതിവിശാലമായി ഉപയോഗശൂന്യമായി വെറും തരിശായി കിടക്കുന്ന ഈ മരുഭൂമി കണ്ടപ്പോൾ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടു് മി. റൂസു്വെൽട്ടു് താൾട്ടയിൽനിന്നു മടക്കത്തിൽ ഇതേ മരുഭൂമിയ്ക്കു മീതെ പറന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ മനോവ്യഥതന്നെയാണു് എനിക്കും ഉണ്ടായതു്. അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയ്ക്കുമീതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമാനം സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വൈമാനികനോടു് വളരെ താഴ്ന്നു പറയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും മരുഭൂമിയുടെ ഏകദേശരൂപം മനസ്സിലാക്കുകയും അമേരിക്കൻ കമ്പനിക്കാരെ ഏല്പിച്ചു വെള്ളം നന്നച്ചു ഈ രാജ്യം ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കേണ്ടതിലേക്കു് അദ്ദേഹം സുൽത്താൻ ഇബ്രഹീംസുൽതാനിനു് സഹായം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടായി. എന്നാൽ സുൽത്താൻ ഇതിൽ ഭയപ്പെടുകയും പ്രശ്നപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ. കുറച്ചുനേരത്തെ വിമാനോട്ടത്തിനുശേഷം ദൈവപ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം എന്നെ വല്ലാതെ ബാധിച്ചു. പകവലി നിരോധിച്ചതായിരുന്നു ഇതിന്നു കാരണം. എന്റെ ഉന്മേഷം കുറേയ്ക്കായി കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. കുറച്ചു സമയവും കൂടി ഞാൻ അങ്ങിനെ ഇങ്ങിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു കണ്ടു് ഞാൻ ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു

കേപ്റ്റനെ സമീപിച്ചു. “എന്നാൽ ജിദ്ദയിൽനിന്നു് ഞങ്ങളെ യാത്ര അയപ്പാൻ വിമാനത്താവളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ മുഖാന്തരം വൈമാനികന്മാരെ പരിചയപ്പെടുക മാത്രമല്ല ഒരുതരം സ്റ്റേഫിതന്മാർതന്നെ ആയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ മാന്യൻ എന്നെ എഞ്ചിൻമുറിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പുകവലിക്കുവാനുള്ള അനുവാദംതന്നു. കൂടാതെ പുകവലിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുമ്പോഴൊക്കെ എഞ്ചിൻമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവാനുള്ള സുപാതന്ത്ര്യവും എനിക്കനുവദിച്ചുകിട്ടി. പുകവലി നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് മറ്റു പല യാത്രക്കാർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടു് നേരിട്ടിരുന്നുവെന്നു് ഞാൻ അറിയും. എനിക്കീ സൗകര്യം അനുവദിച്ചു കിട്ടിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റു വിധത്തിൽ വളരെ സുഖപ്രദവും സൗകര്യകരവുമായിരുന്ന ആ യാത്ര എനിക്ക് സമ്പൂർണ്ണസംതുപ്പി നല്കുമായിരുന്നില്ല.

വിമാനം ജിദ്ദയിൽനിന്നു പുറപ്പെടേണ്ടതിന്നു സൗകര്യം ഗവൺമെന്റിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാലും പുറപ്പെട്ട ദിവസം ആജ്ഞ ലഭിപ്പാൻ താമസം നേരിടുമെന്നു ശങ്കിച്ചതിനാലും അന്നുതന്നെ കറാച്ചി എത്താൻ സാദ്ധ്യമാകയില്ലെന്നു കരുതി “ഷാർജ്ജ”യിൽ താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടതിന്റെ തലേദിവസം ഒരു യൂറോപ്യൻ ഹോട്ടലിലേയ്ക്കു് എന്റെ പേരിൽ ഒരു കേബിൾ അയക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു് അന്നു കൃത്യസമയത്തുതന്നെ പുറപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കൃത്യം 12മണിക്ക് “ബഹറനയി”ൽ എത്തി. ബ

ഹാനയിൻനഗരത്തെ ഒട്ടാകെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ട് പൈൻ കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. അന്തമാനിൽ കൊണ്ടിറങ്ങുന്ന തടവുചുള്ളികൾ സമുദ്രത്തിൽപാടി അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിനെ ഭയന്ന് പോലീസ്സ് കരക്കിറങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പ് ബന്ധിക്കുംപോലെ ഞങ്ങളെയും വിമാനധികൃതന്മാർ ബൽട്ടിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പേപ്പർഉൾക്കടലിൽ അണിനിന്നുനിന്നിരുന്ന ചെറുവള്ളങ്ങളും പത്തെന്മാരികളും ബഹയിൽപീപിൽ സമുദ്രിയായി വളരുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഞങ്ങളിൻസമൂഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഈന്തപ്പനത്തോപ്പുകളും എടുപ്പുകളും മാറിമാറിക്കണ്ടുതുടങ്ങി. വ്യോമയാനം ചുറ്റിക്കൊണ്ടു സാവകാശം കീഴ്പ്പോട്ടു വരുംതോറും വിമാനത്താവളം വൃക്തമായിക്കണ്ടുതുടങ്ങി. ഇവിടത്തെ വിമാനസങ്കേതം ആഴമേറിയ മണൽപ്രദേശമായതുകൊണ്ടു കറുപ്പുനിറത്തോടു കൂടിയ റബ്ബർഷീട്ടുകൾ വിരിച്ചതിലാണ് വിമാനങ്ങൾ നിലത്തിറങ്ങുന്നത്. വിമാനം ഭൂമിയിലിറങ്ങിയശേഷം ഭൂമിയിൽകൂടെ കറാ അധികദൂരം ഓടിച്ചുശേഷമാണ് ഞങ്ങൾ വിമാനയാത്രക്കാർക്കുള്ള വിശ്രമശാലയിൽ എത്തിയത്. പേപ്പർ ഉൾക്കടലിൽ വളരെ വിരളമായെ ആവികപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കാറുള്ളു. ബഹറൈനിയിൽ വൈകുന്നേരമെ എത്തുകയുള്ളുവെന്നു കരുതി, വൈകുന്നേരത്തെ ചായക്കുടവണ്ടി അവിടത്തെ വിമാനത്താവളത്തിലേക്കും ഒരു കേബിൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി കാലത്തെ എത്തിയതുകൊണ്ട് അവിടെ അതുപ്രകാരം ഒന്നും ശ

രീപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ കണ്ട ഇംഗ്ലീഷുവീ
സ്കൂറുകളും നാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും കഴിച്ച് ചുരുങ്ങിയ വിശ്രമ
ത്തിനുശേഷം അന്നുതന്നെ കറാച്ചിയിലെത്തുവാനുള്ള ദ്രവ്യ
നിശ്ചയത്തോടുകൂടി യാത്രപുറപ്പെട്ടു.

ബഹറയിൽ പേർഷ്യൻഉൾക്കടലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യ
ന്ന പുരാതനവും ചരിത്രപ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു ദ്വീപാണ്.
സമന്വീതമായിരിക്കുന്ന ഈ ദ്വീപ് രണ്ടാംലോകമഹായു
ദ്ധംമൂലം വളരെ സൈനികപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പ്രദേശമാ
യിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവിടത്തെ നിവാസികൾ അറബികളും,
ഇവർ അറബിഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുമാണ്. ഈ ദ്വീ
പ് ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവിത്വത്തിൽ "ബഹറയിൽഷാ" എന്ന
ഒരു നാട്ടുരാജാവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടത്തെ ഷാ
ഷ് ഇവിടത്തെ നാട്ടുരാജാവിനുള്ള പദവിയിലും ചുരുങ്ങി
യ പദവിയിലും ഉള്ളു. ഇവിടെ ഭക്ഷണങ്ങൾല്ലഭ്യം വല്ലാ
തെയുണ്ട്. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാം സമാധാനമായിരുന്നു
വെങ്കിലും മദ്ധ്യപൂർവ്വപ്രദേശത്തിലെ തന്ത്രസ്ഥാനങ്ങളിലൊ
ന്നായ ഈ ദ്വീപ് അപ്പോഴും വമ്പിച്ച ഒരു സേനാസങ്കേ
തമായിരുന്നു. ഈ ദ്വീപ് ബ്രിട്ടനവകാശപ്പെട്ടതല്ലെന്നും
ഈ ദ്വീപിന്റെ ശരിയായ അവകാശി പേർഷ്യയാണെന്നും,
പേർഷ്യ ഈ ദ്വീപിന്മേൽ അടുത്തു ബ്രിട്ടനോട് അ
വകാശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണെന്നും, അന്ന് വിമാനത്താ
വളത്തിൽവെച്ചു പരിവർത്തിപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രി സംസാരമല്ലെ
പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ബഹറയിൻപട്ടണം ചുറ്റിക്കാ
ണണമെങ്കിൽ ജീപ്പ് അച്ചുതരാമെന്ന് ഈ മന്ത്രി പ്

റയുകയുണ്ടായെങ്കിലും സമയമെടുത്തല്ലഭ്യംകൊണ്ടു് അതു ന
ന്ദിപുരപ്പം നിരസിക്കേണ്ടിവരികയാണെന്നായതു്.

അപ്പിടെനിന്നു ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്നഭൂമിയിലൂ വി
വരമായിച്ചിരുന്ന 'ഷാർജാ'യിലേക്കു് 400 നാഴിക മാത്ര
മെ ദൂരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അപ്പിടെ ഞങ്ങൾ രണ്ടരമണി
ക്കൂടെകൊണ്ടുതൊഴിച്ചു. 'ഷാർജായിൽ' നമുക്കു
താമസിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും വൈകുന്നേരത്തേക്കു് ക
രാച്ചിയിൽ എത്താമെന്നും ബഹുമാനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെ
ട്ടമ്പോൾ കണ്ണയാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അന്നു കൊച്ചി
യിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിൽ എല്ലാവരും ഒരുതപ്തം പ്രദ
ശ്ചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഷാർജായിൽ ഞ
ങ്ങൾ വിമാനം ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച ഞങ്ങളെ അ
തുതപരതന്ത്രരാക്കി എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശ
യോക്തിയില്ല. എന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഫജ്
പാട്ടി പ്രത്യേക വിമാനമാർഗ്ഗം അവിടെ എത്തുന്നുണ്ടെന്നു
ഷാർജായിൽ വാർത്ത പ്രചരിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ അവിടെ
സിവിൽ ഉദ്യോഗങ്ങളിലും സൈനിക ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ഉ
യന്ന പദവികളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ ഇന്ത്യക്കാരും ഈ
വിവരം കാലെകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഇവരെല്ലാം ഞങ്ങ
ളെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിലേക്കു് വിമാനത്താവളത്തിൽ വന്നു
ചേർന്നിരുന്നു. ഇതിന്നു ഒരു പ്രധാനകാരണവുമുണ്ടായിര
ന്നു. ജിദ്രയിൽ നിന്നു തലേദിവസം യൂറോപ്യൻ ഫോട്ട
ലിലേക്കു് താമസസൗകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി അയച്ചിട്ടുണ്ടാ
യിരുന്ന കേബിളിലെ ഉള്ളടക്കം ഫോട്ടലിലെ യൂറോപ്യൻ

മാനേജർ ഇന്ത്യക്കാരായ ഫോട്ടൽവേലക്കാരെ അറിയിക്കുകയും അവർ ഇന്ത്യക്കാരായ ഞങ്ങളുടെ ആഗമനത്തിൽ അതീവസന്തുഷ്ടരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീട് ചില തകരാറുകൾ വന്നപ്പോൾ. അന്നു ചൈകണേരം വേറെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടി എത്തുന്നുണ്ടെന്നു അന്നു രാവിലെ ഒരു കേബിൾ പ്രസ്തുത ഫോട്ടൽമാനേജർക്ക് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് മാനേജർ ഞങ്ങളുടെ റിസർവ്ചൻ റദ്ദാചെയ്യുകയും ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടിക്ക് മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഗതി പേലക്കാരിൽ അത്രപ്രിയം അമച്വർമുണ്ടാക്കി. ഒടുവിൽ അവിടെയുള്ള ഉയർന്ന ഇന്ത്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇടപെട്ടു ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു മാധ്യസ്ഥമുണ്ടായി. അതായതു രാത്രിയത്തെ ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കും ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടിക്കും ഒന്നായി ഫോട്ടലിൽ നിന്നു നൽകാമെന്നു ധ്വര ഏറ്റു. ഞങ്ങളുടെ താമസത്തിന്നു ഒരു യൂറോപ്യൻ ബാറക്സ് അന്നുരാത്രിക്ക് ഒഴിപ്പിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി താമസസൗകര്യം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു ഇന്ത്യക്കാരായ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഏറ്റു. ഇതെല്ലാം ഞങ്ങൾ എത്തുന്നതിന്നു എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളാണ്. ഞാൻ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിപ്പാനെത്തിച്ചേർന്ന പർ ഓരോരുത്തരോടും കശലപ്രശ്നങ്ങൾ ചെയ്ത ശേഷം ഞങ്ങൾ അപ്പോൾതന്നെ യാത്രതുടരുന്ന വിവരം വ്യസനസമരം അവരെ അറിയിച്ചു. അവർ ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തുന്നതിന്നു മുമ്പായി നടന്ന സംഭവങ്ങൾ സവിസ്തരം ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുകയും ഞങ്ങളെ അ

ന്നുപോരാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു ശരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ ദിവസം അവിടെ താമസിക്കണമെന്നുള്ള പ്രേമ പൂർവ്വകമായ പ്രാർത്ഥനയെ അംഗീകരിക്കണമിവന്നു. വൈ മാനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു് പിററദിവസം മാത്രമെ പാ പ്പെടുവാൻ സാധിക്കയുള്ളവെന്നും ഞങ്ങളുടെ ആഫീസേ യരെ നിരാശപ്പെടുത്തുക ഒരു വിധത്തിലാ സാദ്ധ്യമല്ലെ ന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവർ അതിന്നു വഴിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കുശലപ്രശ്നങ്ങൾക്കുശേഷം ഉദ്യോഗപ്രമുഖന്മാർ രാത്രി ഹോട്ടലിൽ വന്നു കണ്ടു് ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോ കാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു പിരിയുകയും ചെയ്തു.

ഈ യൂറോപ്യൻഹോട്ടൽ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള ഒന്നാ ണു്. സകലവിധസൌകര്യങ്ങളും ആ ഹോട്ടലിൽ ഉണ്ടാ യിരുന്നു. വിശാലമായ വിശ്രമമുറി, ഡൈനിംഗ് ഹാൾ, റാ യനമുറി, റേഡിയോസെറാറ്, ബോറമെൻററൻകോർട്ടു്, വിസ്തൃതവും സൌകര്യപ്രദവുമായ മുറികൾ, ഇവയെല്ലാം ന വീനവും ആഡംബരത്തോടുകൂടിയതും, പരിഷ്കൃതവുമായ ഉപകരണങ്ങൾ, പുത്തൻമോടിയിലുള്ള കിരീടങ്ങൾ, കുളി മുറികൾ, കൂഞ്ചാലക്കട്ടിലുകൾ, കാറുകൊള്ളാനും, കാഴ്ചകാ ന്ണാനുമുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങൾ, പൂന്തോട്ടം ഇവയെല്ലാം ഈ ഹോ ട്ടലിലുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കുളി, പ്രാർത്ഥന, ലബ്ധി ഇവ കഴിഞ്ഞു് ഷാർജ പുററിക്കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു, പട്ടണം അതിവിദൂരമല്ലാത്തതിനാലും അതൊരു ചെറുനഗരി മാത്ര മായതുകൊണ്ടും, ഹോട്ടലിൽതന്നെ കാറുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഞ ങ്ങൾ നടന്നാണ് നഗരം കണ്ടതു്. ഇവിടെ ഭക്ഷണക്ഷാമ

മില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സകലസാമാനങ്ങളും സുലഭമായുണ്ടു്. മാക്കറുകളും, വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളും, 'ഷാർജ്ജയിലെ ഷായ്'യുടെ അരമനയും, അവിടത്തെ ജുമാമസജിദ് എല്ലാം ഞങ്ങൾ പോയിക്കണ്ടു്. ഒരു ഹോട്ടലിൽനിന്നു മലയാളക്കാരുടെ രീതിയിൽ തയ്യാർചെയ്ത തേങ്ങാച്ചോറു് കുറേയ്ക്കു വാങ്ങി ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

'ഷാർജ്ജ' ബ്രിട്ടീഷ് മേഖലയായി ഒരു "ഷാ"യ്ക്ക് ഭരിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യമാണു്. ഇവിടത്തെ പോലീസുകാർക്കു പ്രത്യേകയൂനിഫോറും ഒന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ ഇവരുടെ അരയിൽ ഒരു തോലിന്റെ പട്ടയും, അതിന്മേൽ നിറയെ തോക്കിൻതിരകളും, പുറത്തു് ഒരു തോക്കു വിലങ്ങനെ കെട്ടിത്തൂക്കിട്ടും ഉണ്ടാകും.

നേരം സന്ധ്യയാകാറായപ്പോൾ ഒരു വിമാനംവരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടുതുടങ്ങുകയും ഉടനെ വിമാനം ഞങ്ങൾ ഇരുന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ടെറസ്സിനു മീതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതു് അന്നു് അവിടെ എത്തുമെന്ന് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് പാട്ടിയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു. ഞാൻ ടെറസ്സിൽനിന്നും തഴെ ഇറങ്ങി വിമാനത്താവളത്തിലേക്കു നടന്നു ഞങ്ങളുടെ വിമാനത്തിന്നു സമീപം പോയിനിന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടി താഴെ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ പാട്ടിയിൽ ഉല്ലാസമാത്രക്കു വേണ്ടി പുറപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ റീഡ് എന്ന ലണ്ടനിലെ ഒരു വ്യവസായ പ്രമാണിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായ അബു

ബ്രിട്ടീഷ് വനിതകളുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതു്. സാധാരണ അവരുടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം തമ്മിൽ പരിചയപ്പെടുണമെങ്കിൽ രണ്ടുപേരേയും അറിയുന്ന ഒരു മൂന്നാമൻ ആവശ്യമാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ മി: റീഡാവട്ടെ ഈ സമ്പ്രദായത്തെ ഭംജിച്ചുകൊണ്ടു എന്നോടു കശലപ്രശ്നം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഇതിനെ തുടർന്നു ചിരകാലപരിചിതരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾ ചിരിയും കളിയുമായി ഹോട്ടലിലേക്കു നടന്നു. വഴിമാദ്ധ്യേ രൂറോപ്യൻ ഹോട്ടലിൽ നടന്ന സംഭവം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ഇതു എന്റെ നവീന സൂചനയായ മി: റീഡിന്നു വലിയ വിഘാതവും വിഷമതയുമുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം അതിൽ അപാരമായ വ്യസനം പ്രകടിപ്പിക്കയും എന്നോടു മാറ്റു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂടി ഹോട്ടലിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവർ നേരെ വിശ്രമമുറിയിലേക്കും ഞാൻ 'ഉസു' ഉണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി കളിമുറിയിലേക്കും പോയി. ഞാൻ വിശ്രമമുറിയിൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഹോട്ടൽ മാനേജരുമായി മി: റീഡ് പ്രസ്തുത സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നുവെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചാണ് ചായ കഴിച്ചതു്. അതിന്നു ശേഷം ഞങ്ങൾക്ക് താമസത്തിന്നുപോടു ചെയ്തിരുന്ന ബാറക്സിലേയ്ക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ രാത്രി ഭക്ഷണം വേഗം കഴിച്ചു. ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടതിലേയ്ക്കു ഇന്ത്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജീപ്പുകളും കാറുകളുമായി അപ്പോഴേക്കും എത്തിച്ചേർന്നി

രുന്നു. ഞങ്ങൾ പോകാൻ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുമ്പോൾ മി. റീഡ് എന്ന കാരണൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരാളെ അയച്ചു. ഞാൻ അവരൊന്നിച്ചുപോകാൻ പാടില്ലെന്നു മറുത്തുവർപോയി രാവിലെ മടങ്ങിവരട്ടെ എന്നും മി. റീഡ് ഏന്റോടു പറഞ്ഞു. ഈ ഒരാവശ്യത്തിന്റെ പിന്നിൽ സമത്വത്തിന്റേയും സാഹോദര്യത്തിന്റേയും നിഴലുകൾ പ്രതിബിംബിച്ചുകണ്ടതുകൊണ്ടും ഇതൊരവകാശസ്ഥാപനമായും ബ്രിട്ടീഷുമേധാവിത്വം, ഇന്ത്യൻ അടിമത്വം ഇവയെ തട്ടിനിരത്തുവാൻ ഏതൽക്ഷണങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഒരു മുന്നോടിയായെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ ആവശ്യത്തെ അനുവദിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവർ കാനിൽ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ ഞാൻ അവരുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു ചെന്നിരുന്നു. അവർക്കു എന്റെ "പിൻവാങ്ങലി"ൽ ഉള്ള നീരസം പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. അവർ വഴിക്കു ചെല്ലു എന്നു കഠിനമായി വിമർശിച്ചിരുന്നവനും അക്കാലത്തീൽ എനിക്കെതിരായി അവർ ഒരൈക്യ അണി സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നുവെന്നും പിന്നീടു എനിക്കറിവാൻ ഇടയായി. വളരെ സൗകര്യങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർക്കു ഞാൻ ഒറ്റത്തിത്തന്നിന്നു' എന്നുള്ളതു് ആക്ഷേപകരമായിത്തീർന്നി. എല്ലാവർക്കും അവിടെ താമസസൗകര്യമില്ലാതിരുന്നതാണു ഒരു കക്ഷിയെ വിഗണിക്കുവാൻ ഘോരമു മാന്യമൊ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. ഇതിൽ ഞാനൊ ഏന്റെ നവീനസുഹൃത്തുക്കളോ ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നുള്ളതു് പ്രത്യക്ഷമാണു്. രാത്രി 4 മണി സമയത്തു് മി. റീഡിന്നും പാടിക്കും സ്വപ്നം

വിടങ്ങിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് രാത്രി ഉറക്കമില്ലാതെ
 ഞാൻ ഞങ്ങൾ ഹോട്ടലിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അവിടെ
 നിന്നു അമ്പലത്തെ വിമാനം പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പ് കാലാവ
 സ്ഥ അറിയേണ്ടിയിരുന്നു. അവിടത്തെ മെട്രോപ്പോളിറ്റൻ
 ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ തലവനെ രാത്രി ചെന്നു വിളിച്ചു
 ത്തി കാലാവസ്ഥ പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹം
 ഒരു ബങ്കാളിയാണ്. പ്രസ്തുത ഗവേഷണം കാണണമെന്നു
 ഞാൻ ഒരു സൂക്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചതിനനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം
 തന്നെ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഏർപ്പിൽ വ
 ന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബെലൂണിൽ "ഗ്യാസ്" നിറച്ച ചുവടെ
 ഒരു കടലാസ്സ് അടുക്കി മെഴുകുതിരി കളത്തി ബെലൂൺ
 ആകാശത്തിലേയ്ക്കു പറപ്പിച്ചു അതിന്റെ ഗതി യന്ത്ര
 ത്തിൽ നോക്കിപ്പോയി കാലാവസ്ഥ പരിശോധിക്കുന്നത്.
 അമ്പലത്തെ യാത്ര അയപ്പാൻ ഞാൻ അവരോന്നിച്ച് രാത്രി
 വിമാനത്താവളം വരെ പോയിരുന്നു. രാവിലെ ഹോട്ടലിൽ
 നിന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം ഞങ്ങൾ ഷാർജാ വിടുകയും
 ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ ഷാർജാ താമസത്തിന്നു യൂറോപ്യൻ
 ഹോട്ടലിലെ ബിൽ 500 കയായിരുന്നു ചെന്നാറിഞ്ഞു ഞാൻ
 ഒട്ടേറെ തപ്പുകയുണ്ടായി. ഇതവരെ അറബ്യൻ മരുഭൂമി
 യ്ക്കു മീതെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ വിമാനം ഞങ്ങളേ
 യും വഹിച്ചു പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിന്റെയും അറബിക്കട
 ലിന്റെയും മീതെ സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി. അലയടിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്ന ആ മഹാബലത്തിൽ അരുണകിരണങ്ങളോടെ
 കൊണ്ടിരുന്നതിനാലുണ്ടായ പ്രതിഫലനം വിപുലകാന്തി

യെ പഠിക്കുന്ന ആഫ്ഘാനിസ്താനിലെ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. കിരോടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടു വ്യോമയാനങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കെതിരായി ഒന്നിനു പിന്നിൽ മററാനായി പറന്നു പോകുന്നതും വളരെ കൗതുകകരമായിത്തോന്നി. ഏതാണ്ട് പതിനൊന്ന് മണിയായപ്പോൾ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ കരകണ്ടുതുടങ്ങി. താൻ മരുപ്രദേശമായതുകൊണ്ട് ഭാരതഭൂമിയിൽ എത്തിയ ഒരു സന്തോഷവികാരം മനസ്സിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ഈ കാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൂടാതെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പൈൽ അത്യയരത്തിലായിരുന്നു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ വിമാനം കരാച്ചിക്കടുത്തുതുടങ്ങി. പെട്ടെന്നു കുറെ താഴ്ത്തേക്കു വിമാനം താണു. കരാച്ചി “ഹാർബറിൽ” ആവികപ്പലകൾ അണിനിരന്നുനില്ക്കുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമായി. ഏറെത്താമസിയാതെ ഞങ്ങൾ മോറിപ്പർ വിമാനത്താവളത്തിൽ ഇറങ്ങി. ഞങ്ങൾക്ക് “പാലസ്റ്റ് ഫോട്ടലി”ൽ താമസത്തിനു സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും ഞാനും മലയാളി സുഹൃത്തുക്കളും മലയാളികളുടെ വക “കാലിക്കറ” ഫോട്ടലി”ലേയ്ക്കാണ് പോയത്. കരാച്ചി വിടുന്നതുവരെയും ഞങ്ങൾ മേപ്പടി ഫോട്ടൽ ഉടമസ്ഥന്റെ അതിഥികളായിട്ടാണ് താമസിച്ചത്. ഇന്ത്യക്കാരായ ഹാജിമാർക്കു മടക്കത്തിനു നേരിട്ട താമസത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവരുടെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചും ഞാൻ പത്രങ്ങളിലേയ്ക്ക് അന്നുതന്നെ ഒരു പ്രസ്താവന നല്കിയിരുന്നു.

ഡിസെമ്പ്ര് 25-ാം തിയ്യതി വൈകുന്നേരം ബോംബായിൽ ജിന്നാസാഹെബിന്റെ ജന്മദിനം സംബന്ധിച്ചു പ്ലോ

തുയോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാനുള്ള ഒരു ക്ഷണനം കറാച്ചിയിൽവെച്ചെനിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ, കറാച്ചിയിലുണ്ടായ താമസം മേതുവായി ഇതിൽ എനിക്കു പങ്കെടുക്കത്തക്കവണ്ണം ബോംബെക്കു പുറപ്പെട്ടവാൻ തരപ്പെട്ടില്ല. കറാച്ചിയിലെ താമസത്തിനിടയിൽ പല മലയാളികളുടേയും ക്ഷണനം സ്വീകരിച്ച് അവരുടെ വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും സേത്ത യൂസ്തുഫാറൺ ഒന്നിച്ച് സിറീമുസ്സിംബീഗ് ആപ്പീസ്സും പ്രധാനഗവൺമെന്റുമെന്ദിരങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ ഞാനൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനെ കാണാൻവേണ്ടി “പാലസ്സ് ഹോട്ടലും” വേറെ ഒരു സുഹൃത്തു താമസിച്ചിരുന്ന “കാശ്മീർ ഹോട്ടലും” സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

7. കുറച്ചിലിൽനിന്നും മലബാറിലേക്കും.

കുറച്ചിലിൽ നിന്നും ഫൈനാൻസ് (സിസ്) അഫ്ഫയർസ് ഈ വഴിക്ക് ട്രൈലാൻസ് ഞങ്ങൾ ബോമ്പേക്കു യാത്രചെയ്തത്. 1947 ജനുവരി 1-ാം തിയ്യതി ബുധനാഴ്ച രാവിലെ 10മണിക്ക് ബോമ്പായിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ബോമ്പായിൽ കുറച്ചിലിനെ താമസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വിവരത്തിനു വീട്ടിലേക്കു കമ്പി അടിക്കുകയും ബോമ്പായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ദിവസം കാണിച്ചു സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിലെ എൻക്വറി ഓഫീസിലേക്കു കത്തയക്കുകയും ബോമ്പായിൽ നിന്നു അരിശിക്കർ വഴിയായി പുറപ്പെട്ട് ജനുവരി 10-ാം തിയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ 11-30ന് മൈസൂരിൽ എത്തുകയും അവിടെ നിന്ന് പിറൈദിവസം പുറപ്പെട്ട് അന്നുതന്നെ അതായത് ജനുവരി 11-ാം തിയ്യതി ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം സ്വദേശത്തു തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു.

സ്വദേശത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു കാളവണ്ടി, തീവണ്ടി, സ്ലീമർ, സ്ലീംബോട്ട്, കാർ, വാൻ, വിമാനം, ബസ്സ്, ലോറി, ജീപ്പ്, മെറ്റാപ്പ്, മരക്കപ്പൽ, അറബിക്കടലിൽ, കോവർ കഴിത എന്നീ വാഹനങ്ങളിൽ കരയിലും, കടലിലും, കാറ്റിലും സഞ്ചരിച്ചു 2552 മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശേഷം തിരികെ എത്തുമെന്ന യാതൊരു ആശയം വിശ്വാസമൊ ഇല്ലാതെ

വീട്ടിൽ നിന്നു തിരിച്ചു ഞാൻ വീണ്ടും തിരിച്ചെത്തി ബന്ധു
മിത്രാഭികളോടു ചേരവാൻ കരുണാനിധിയും യോഗ്യവുമാ
യ സുഷ്ഠികർത്താവു അനുഗ്രഹിച്ചതിന്നു ഇഷ്ടജനതയോ
ടൊപ്പം ഞാനും പരമകാരണികനെ സ്തോത്രം ചെയ്തു.

സമാപ്തം.

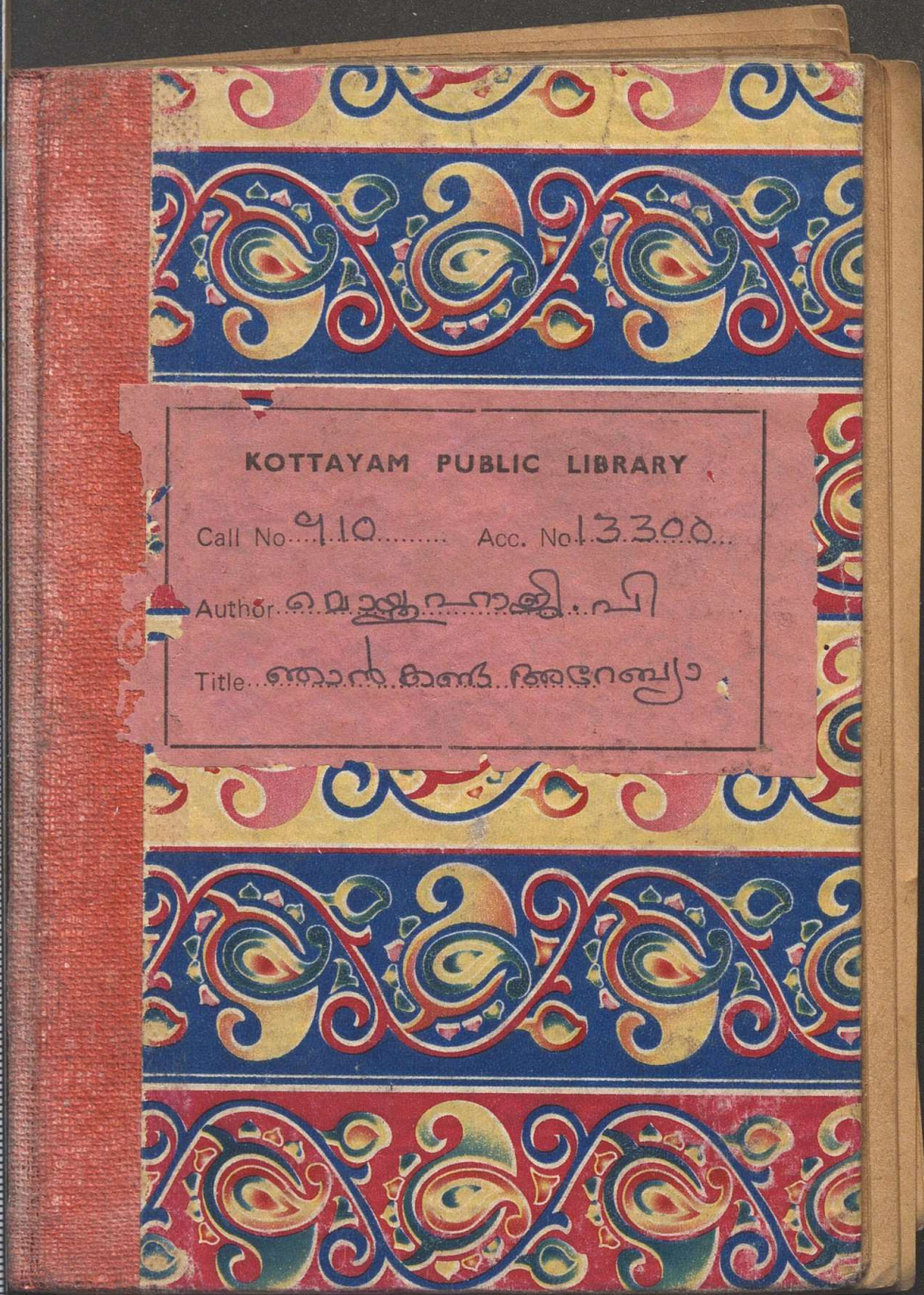
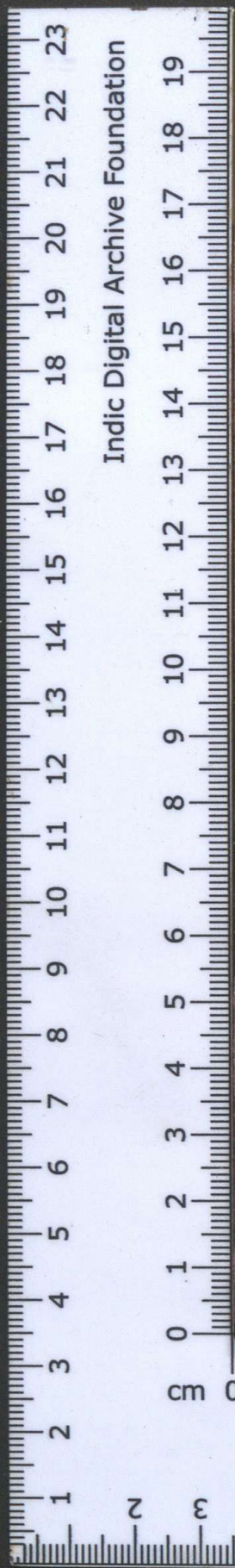
910

13300

മൊഴുപാതി.പി
ത്താൻ കൺ അറേബ്ബാ

Indic Digital Archive Foundation

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 9.10 ..... Acc. No. 13300 .....

Author. മെമ്മോറിയൽ. പി

Title. ഞാൻ കണ്ട് കിട്ടിയത്

gpura.org

